

คำสอนของพระเยซู

ชั้นประถมศึกษาต้น P 2-4

บุคคลผู้ใดมีใจอ่อนโยน ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า .....

บุคคลใดรู้สึกบกพร่องฝ่ายวิญญาณ ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า.....

บุคคลใดหิวกระหายความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า.....

บุคคลใดมีใจกรุณา ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า.....

บุคคลผู้ใดโศกเศร้า ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า .....

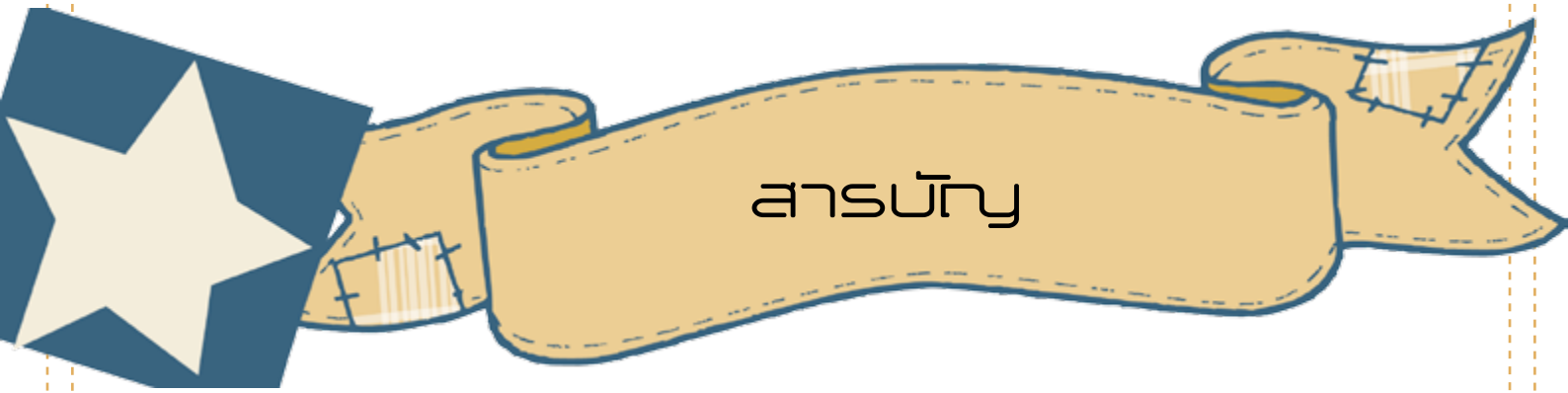
บุคคลผู้ใดต้องถูกข่มเหงเพราะเหตุความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า .....

บุคคลผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า .....

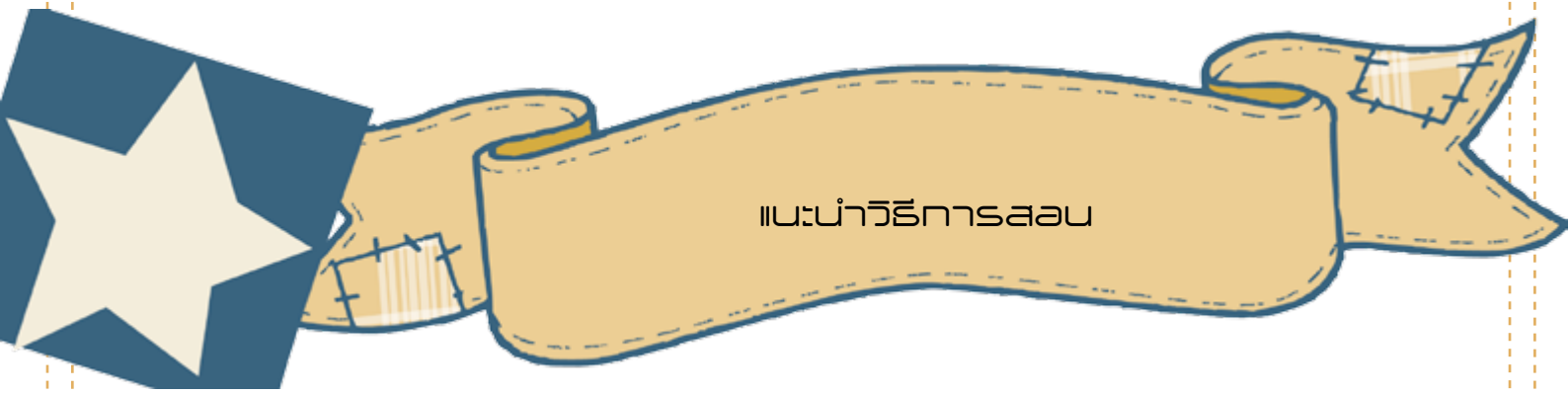
บุคคลใดสร้างสันติ ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า.....

แนะนำวิธีสอน

บทที่ 1 พระเจ้าทรงห่วงใยเรา	หน้า 4
บทที่ 2 พระพรแปดประการ	หน้า 12
บทที่ 3 กฎทองคำ	หน้า 21
บทที่ 4 คำอธิษฐานของพระเยซู	หน้า 28
บทที่ 5 การบังเกิดใหม่	หน้า 36
บทที่ 6 บทเรียนเรื่องเมล็ดพืช	หน้า 44
บทที่ 7 ชาวสะมาเรียใจดี	หน้า 53
บทที่ 8 บุตรหลงหาย	หน้า 62
บทที่ 9 การถวายของหญิงหม้าย	หน้า 70
บทที่ 10 คนใจร้าย	หน้า 77
บทที่ 11 เศรษฐีหนุ่ม	หน้า 81
บทที่ 12 การเสด็จกลับมาของพระเยซู	หน้า 88
บทที่ 13 พระเยซูสอนบทเรียน	หน้า 96

แนะนำวิธีการสอน

บางครั้งการสอนคุณครูไม่ควรมุ่งเน้นที่จะเป็นผู้พูดเพียงฝ่ายเดียวโดยให้เด็ก ๆ นั่งฟังเฉยๆ เพราะโดยธรรมชาติเด็กก็ไม่สามารถอยู่เฉยๆ ได้อยู่แล้ว ครูควรเปิดโอกาสที่จะพูดคุยกับเด็ก ๆ ไปด้วยเพื่อจะดูความคิดเห็นของเด็กแต่ละคน และให้เด็กได้มีโอกาสเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียน นอกจากนี้การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นยังเป็นการฝึกเด็กให้รู้จักคิดด้วย เพราะเมื่อเด็ก ๆ โตขึ้นเขาจะต้องคิดและตัดสินใจเองในหลายๆ เรื่อง วิธีแลกเปลี่ยนหรืออภิปรายความคิดเห็นมีดังนี้

1. ถาม - ตอบ

เป็นวิธีที่ใช้มากที่สุดใน การพูดคุยอภิปราย การถาม-ตอบ สามารถวัดความเข้าใจของเด็ก ๆ ได้ดีด้วยว่าเด็ก ๆ เข้าใจถูกหรือไม่ หากเด็กเข้าใจไม่ถูกต้องครูก็สามารถแก้ไขความเข้าใจให้ถูกต้องได้ ครูสามารถถาม-ตอบด้วยปากเปล่า หรือจะเขียนบนกระดานก็ได้

2. กลุ่มย่อย

ให้แต่ละกลุ่มอภิปรายในหัวข้อเดียวกันหรือคนละหัวข้อก็ได้ วิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิด ความจริง และการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้ชัดเจนขึ้น

หากมีเวลาควรเปิดโอกาสให้แต่ละกลุ่มออกมาสรุปประเด็นที่แต่ละกลุ่มได้คุยไป และเพื่อเพื่อนๆ จะได้ฟังเพื่อมีความคิดแง่มุมใดที่แตกต่างกัน

3. การสัมภาษณ์

อาจจะสัมภาษณ์แหล่งข้อมูลโดยตรง โดยอาจจะไปในที่เกิดเหตุแล้วบันทึกภาพหรือเสียงมา หรือเชิญแขกพิเศษมาสัมภาษณ์ เพื่อให้เด็ก ๆ ได้ฟังสดๆ ก็ได้ อาจให้เด็กมีส่วนร่วมในการตั้งคำถามที่อยากรู้กับแขกพิเศษที่มาสัมภาษณ์ก็ได้ หรืออาจจะสัมภาษณ์บุคคลในพระคัมภีร์โดยให้ผู้ช่วยครูแต่งตัวเป็นบุคคลนั้นแล้วครูสัมภาษณ์ก็ได้

1

พระเจ้าทรงห่วงใยเรา

ข้อพระคัมภีร์   มัทธิว 6:25-31, 10:29-31   ลูกา 12:22-31

ข้อท่องจำ   “ท่านทั้งหลายก็ประเสริฐกว่านกกระจาบหลายตัว”   มัทธิว 10:31

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนให้เด็กๆ รู้และเข้าใจถึงความห่วงใยของพระเจ้าที่มีต่อเด็กแต่ละคน

ข้อคิดสำหรับครู

สังคมปัจจุบันเจริญก้าวหน้าไปมากประชากรก็เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก แม้ประชากรจะมากแค่ไหนแต่พระเจ้าก็ยังรักทุกคน ไม่ว่าปัญหาที่เด็กๆ เผชิญจะแยแ่แค่ไหน สถานการณ์ครอบครัวอาจเลวร้าย สุขภาพอาจไม่ดี ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้พระเจ้ารักเราน้อยลง พระองค์ยังเห็นเราทุกคนมีค่าในสายตาของพระเจ้าเสมอ พระเจ้าทรงเฝ้าคอยดูและแสดงความห่วงใยต่อชีวิตของเรา เราจึงไม่จำเป็นต้องกังวลหรือเดือดร้อนหรือกลัวอีกต่อไป พระองค์ทรงรู้เหตุการณ์ที่เราเผชิญ ฉะนั้น ให้เราวางใจในพระองค์

อธิษฐาน

พระเจ้าทรงห่วงใยสิ่งใดในชีวิตของเด็กๆ บ้าง (ให้เด็กๆ ได้คิดและพูด) นำเด็กอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับความรักและความห่วงใยของพระองค์ เมื่ออธิษฐานเสร็จให้ครูได้พูดถึงหัวข้อที่เด็กๆ ตอบมาอีกครั้งเพื่อเป็นการย้ำเตือนว่าพระเจ้าทรงห่วงใยเด็กๆ ในด้านต่างๆ เหล่านั้น

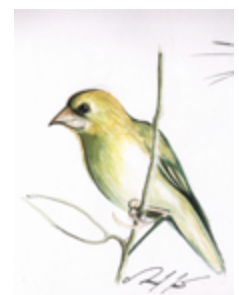
วิธีสอนข้อท่องจำ

วาดรูปนกใส่กระดาษแข็ง แล้วเขียนข้อท่องจำใส่ลงไป โดยเขียนรูปละหนึ่งคำ

จากนั้นสอนเด็กๆ ท่องข้อท่องจำ โดยให้เด็กๆ ใส่ชื่อตัวเองแทนคำว่า “ท่านทั้งหลาย” เช่น โก้ ก็ ประเสริฐกว่านกกระจาบหลายตัว   มัทธิว 10:31

นำสู่บทเรียน

แสดงภาพนกกระจาบและดอกไม้ให้เด็กดู อาจจะทำภาพหรือนำดอกไม้ประดิษฐ์และนกปลอมมาก็ได้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

มีใครชอบดูนกบินอยู่บนท้องฟ้าบ้าง? หรือนั่งดูนกที่เกาะอยู่บนกิ่งไม้? มีใครชอบดูดอกไม้ป่า ดอกไม้ที่ปลูกในสวน ดอกไม้ริมทางบ้าง? (ให้เด็กตอบและแสดงความคิดเห็นว่าทำไมจึงชอบ)

เด็ก ๆ รู้ไหมว่าพระเยซูทรงห่วงใยนกในอากาศและดอกไม้ในสวนด้วย วันหนึ่งพระเยซูเดินทางไปในที่ต่างๆ รอบแคว้นกาลิลี พระองค์สั่งสอนในธรรมศาลาซึ่งเป็นที่มีสการของชาวยิว พระองค์เคยรักษาคนเจ็บป่วยและมีคนมากมายที่เคยได้ยินเรื่องราวของพระองค์และต้องการจะติดตามพระองค์ไปเพื่อจะได้ฟังคำสอนของพระองค์มากขึ้น

วันหนึ่งพระเยซูเดินทางไปบนเนินเขาแล้วนั่งลง (แสดงภาพ 1-1) พระองค์ทรงเรียกให้ผู้คนติดตามมานั่งรอบๆ พระองค์เพราะพระองค์ต้องการสอนอะไรบางอย่างกับพวกเขา หลังจากที่พระองค์พูดคุยกับพวกเขาได้สักครู่ พระองค์ก็มองดูที่เหล่าสาวกและพูดขึ้นว่า “อย่าเป็นห่วงว่าจะเอาอะไรกิน เอาอะไรดื่ม จะเอาอะไรสวมใส่ จงมองดูนกในอากาศสิมันเคยต้องเดือดร้อนว่าจะหาอะไรกินหรือเปล่า ไม่เคย เพราะพระบิดาผู้ทรงสถิตในสวรรค์คอยดูแลอยู่เสมอ”

พระเยซูได้พูดถึงเรื่องนกอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าพระเจ้าไม่ทรงอนุญาตแล้วแม้นกกระจาบตัวเล็กๆ สักตัวหนึ่งจะตกถึงดินก็ไม่ได้

คำถาม นกกระจาบตัวใหญ่แค่ไหน? (ให้เด็ก ๆ ทำมือตอบ)

โดยปกตินกกระจาบจะมีขนาดเล็กแค่ 2-4 นิ้วเท่านั้น (แสดงภาพ 1-2) นกกระจาบเป็นนกที่เล็กมาก ถึงแม้ว่ามันจะตัวเล็กแค่ไหนทุกครั้งที่มีมันตกลงบนพื้นดินพระเจ้าก็ทรงรู้ และยังมียกอีกมากมายในโลกนี้ที่พระเจ้าทรงดูแล ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดพระเจ้าทรงห่วงใยเด็ก ๆ ที่พระเจ้าทรงรักมากกว่านกอย่างแน่นอน พระเจ้าจะเฝ้าจับตาดูเพื่อคอยดูแลเด็ก ๆ

พระเยซูบอกว่าพวกเรามีค่ายิ่งกว่านกกระจาบหลายตัวเสียอีก เด็ก ๆ จำสิ่งที่พระเยซูพูดไว้ให้ตึนะ พระเจ้าทรงรักเด็ก ๆ และทรงห่วงใยชีวิตของเด็ก ๆ แม้เราจะรู้ว่าพระเจ้าทรงรักและห่วงใยเราทุกคน แต่บางครั้งเราก็เผลอกระวนกระวายกับบางเรื่อง

คำถาม มีเรื่องใดบ้างที่เด็ก ๆ กังวล? (ให้เด็กตอบ ครูควรตั้งใจฟังสิ่งที่เด็กตอบเพื่อจะเข้าใจความรู้สึกเล็กๆ ของเด็ก ๆ)

ในบางครั้งสิ่งที่เรากังวลดูเหมือนเป็นเรื่องใหญ่มากในสายตาเรา ทำไมเราจึงกังวลก็เพราะเราไม่รู้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับเราต่อไปนั่นเอง บางครั้งเราก็กังวลเพราะเราไม่มีเสื้อผ้าใหม่ๆ สวยๆ เท่ๆ ใส่ เราคิดว่าพ่อแม่ไม่มีเงินมากพอให้เราซื้อเสื้อผ้าที่เราอยากได้ แต่เราก็อยากมีเสื้อผ้าใหม่นั้นเลยทำให้เรากังวลก็เป็นได้

วันหนึ่งพระเยซูเดินทางไปกับสาวกบนภูเขา พระองค์พูดกับสาวกว่า “ดูดอกไม้เหล่านี้สิ มันงอกงามเจริญขึ้นโดยไม่ต้องแต่งเติมเพราะว่าพระเจ้าทรงดูแลและห่วงใยดอกไม้เหล่านี้ เราให้ความสำคัญและมีค่ากว่าดอกไม้เหล่านี้อีก”

คำถาม เด็ก ๆ รู้ไหมว่าเรามีผมทั้งหมดกี่เส้น?

ถ้าเราจะนับเส้นผมทีละเส้นก็คงจะใช้เวลานานมากและอาจจะนับผิดก็ได้ แต่พระเจ้าทรงรู้ว่าเราแต่ละคนมีผมกี่เส้น อ่านมัทธิว 10:30 ถ้าพระเจ้าทรงรู้แม้กระทั่งจำนวนเส้นผมของเรา แสดงว่าพระองค์ทรงรัก ดูแล ใส่ใจ และห่วงใยเรามาก ดังนั้น เราไม่ควรกังวลอะไรเพราะพระเจ้าจะทรงดูแลเราไม่ให้ขาดสิ่งที่จำเป็นแน่ ๆ

บางครั้งเราอาจกังวลเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาของเรา บางคนกลัวว่าตัวเองจะสูงเกินไป บางคนกลัวว่าจะเตี้ยไปกว่านี้ บางคนก็กลัวว่าตัวเองจะอ้วนมากขึ้น บางคนก็ไม่อยากจะมีผมไปกว่าเดิม ไม่ว่ารูปร่างเราจะเป็นอย่างไรความกังวลที่เรามีต่อรูปร่างของเราไม่ได้ทำให้รูปร่างของเราเปลี่ยนแปลงไปได้ เช่น แม้เด็กจะกังวลว่าผิวเราสีเข้มไป ความกังวลนั้นก็ไม่ได้ทำให้เราขาวขึ้น พระเจ้าทรงรักเด็ก ๆ ทุกคน (แสดงภาพ 1-3) พระเจ้าทรงสร้างเราแต่ละคนให้มีลักษณะที่ต่างกัน ไม่ว่าแต่ละคนจะมีลักษณะอย่างไรพระเจาก็ทรงรักเราอย่างที่เราเป็น พระเจ้าทรงรักเราจนถึงยอมให้พระบุตรองค์เดียวของพระองค์มาตายเพื่อชดใช้ความผิดบาปแทนเรา เพื่อเราจะได้ไปอยู่กับพระเจ้าบนสวรรค์

สุดท้ายเลยใช่ไหม ที่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทรงห่วงใยเด็กที่ตัวเล็ก ๆ อย่างเรา พระเจ้าทรงเฝ้าดูเราอยู่ ดังนั้น เด็ก ๆ ไม่ต้องกังวลว่าต่อไปข้างหน้าเราจะเจอปัญหาอะไร เพราะไม่ว่าเราจะเจออะไรพระเจาก็อยู่กับเราเสมอและพระองค์จะช่วยเหลือเรา

การนำไปประยุกต์ใช้

ก้อยอยู่กับแม่และน้องชาย ที่บ้านก้อยมีฐานะค่อนข้างยากจนแม่จึงไม่ได้ซื้อเสื้อผ้าให้ก้อยกับน้องใส่บ่อยๆ ตัวที่ก้อยกับน้องใส่ก็เก่ามาก ก้อยอยากได้เสื้อผ้าสวยๆ ใส่เหมือนกับเพื่อน แต่ก้อยรู้ว่าแม่ไม่มีเงินก้อยก็ไม่เคยขอหรือต่อว่าในสิ่งที่เกิดขึ้น วันหนึ่งก้อยไปที่โบสถ์ เมื่อเข้าไปในห้องเรียนรวีก้อยเห็นถุงใบใหญ่ๆ วางตรงกลางห้อง ครูบอกว่ามีคนใจดีนำเสื้อผ้ามาแจกเด็กๆ ให้เด็กๆ เลือกเสื้อผ้าที่ตัวเองใส่ได้กลับไป ก้อยดีใจมากวันนั้นก้อยได้เสื้อผ้ามาหลายตัวและทุกตัวก็สวยมาก ก้อยขอบคุณพระเจ้ามาก เพราะพระองค์รู้ว่าก้อยอยากได้อะไรและพระองค์มีวิธีในการเตรียมสิ่งเหล่านั้นให้ก้อย

กิจกรรมท้ายบท

วาดรูปนกใส่กระดาษแข็ง โดยให้มีเฉพาะเส้น ตักรูปนก จากนั้นให้เด็กใช้กาทาแล้วนำสำลีมาติดที่รูปนก ให้เด็กนำกลับบ้านเพื่อเตือนใจว่า พระเจ้าทรงห่วงใยเด็กๆ มากกว่านกกระจาบอีก

คำถามทบทวน

1. ทำไมเราจึงไม่ควรกังวลว่าเราขาดหรือไม่มีสิ่งใด? (เพราะพระเจ้าทรงดูแลและห่วงใยเรา พระองค์จะจัดเตรียมให้เรา)
2. พระเยซูใช้สิ่งใดเพื่อเปรียบเทียบว่าพระเจ้าทรงห่วงใยเรามากกว่า? (นกกระจาบ, ดอกไม้)

เพลง “ความรักของพระเจ้าดียิ่งกว่าชีวิต”

ความรักของพระเจ้าดียิ่งกว่าชีวิต	ความรักของพระเจ้าดียิ่งกว่าชีวิต
ริมฝีปากของข้า จะสรรเสริญพระองค์	ข้าชูมือต่อพระนามของพระองค์
ข้าชูมือต่อพระนามของพระองค์	ข้าชูมือต่อพระนามของพระองค์
ริมฝีปากของข้า จะสรรเสริญพระองค์	ข้าชูมือต่อพระนามของพระองค์

เพลง “ถึงฉันเป็นเด็ก”

ถึงฉันเป็นเด็ก เด็ก	ตัวเล็กดูไม่สำคัญ
แต่พระเจ้าทรงรักฉัน	ทุกวันพระทรงคุ้มครอง
พระองค์ทรงปกป้อง	ปกป้องฉันตลอดเวลา
ขอบพระคุณพระเจ้านักหนา	โฮชันนา สรรเสริญพระนาม

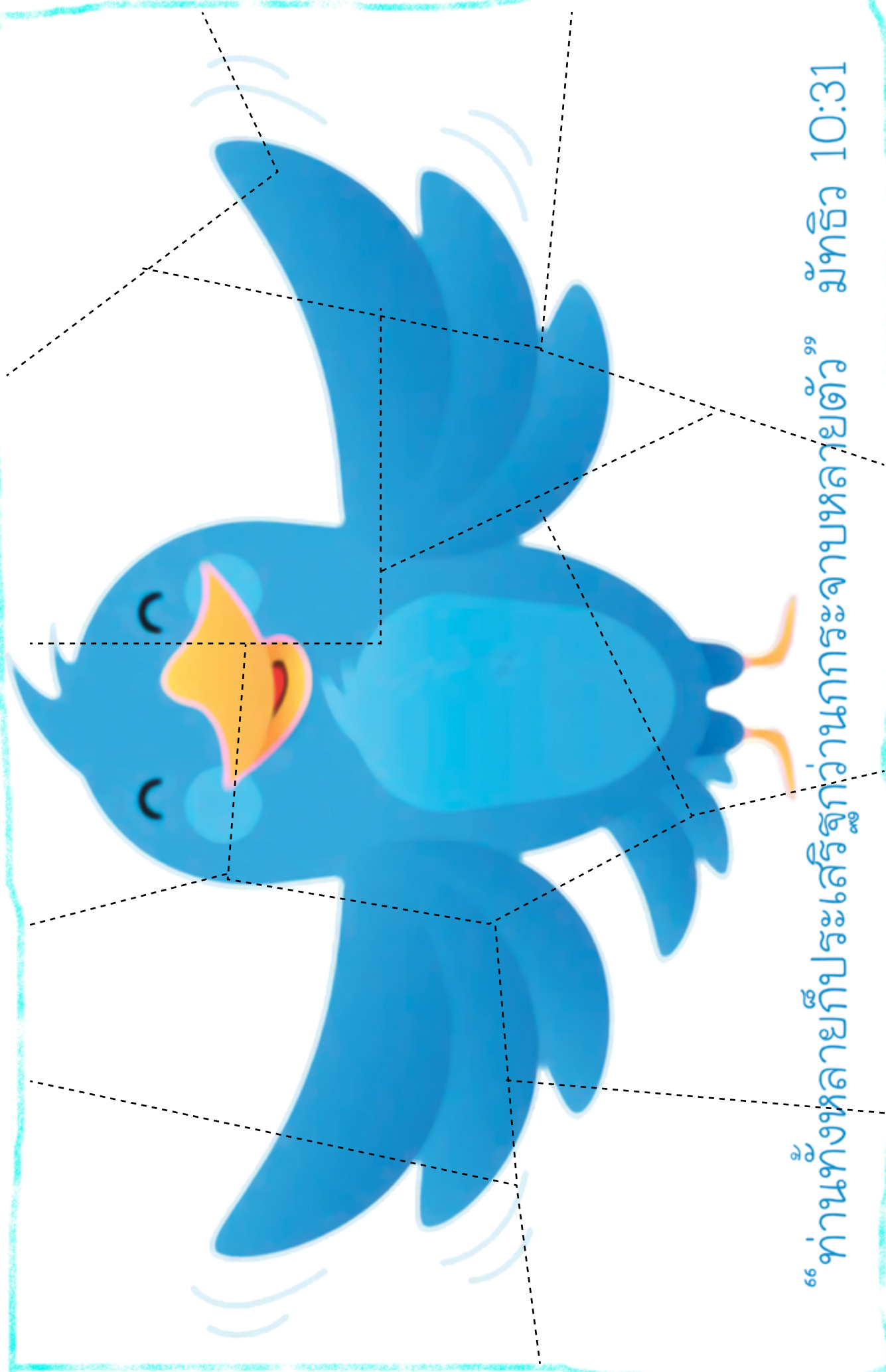

บทที่ 1 “ต่อจิกขอรวันภรรยา” ให้เด็กๆ ตัดภาพตามเส้น เด็กๆ จะได้เรียนรู้หลายสิ่ง จากนี้ให้แข่งกันว่าใครจะตัดเป็นรูปนกกระเจาบได้สำเร็จก่อน

“ท่านทั้งหลายก็ประเสริญว่านกกระเจาบหลายตัว” มัทธิว 10:31

2

พระพร 8 ประการ

ข้อพระคัมภีร์   มัทธิว 5:1-12   ลูกา 6:20-23

ข้อท่องจำ   “บุคคลผู้ใดมีใจบริสุทธิ์   ผู้นั้นเป็นสุข   เพราะว่าเขาจะได้เห็นพระเจ้า”   มัทธิว 5:8

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ เรียนรู้และคุ้นเคยกับพระพร 8 ประการ   หนุนใจให้เด็กๆ ดำเนินชีวิตตามพระคำของพระเจ้าจนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต

ข้อคิดสำหรับครู

พระพร 8 ประการเป็นคำสอนที่ลึกซึ้งมาก   บางครั้งดูเหมือนเป็นเรื่องง่ายแต่บางครั้งก็ดูเหมือนยากที่จะเข้าใจได้   โดยเฉพาะการสอนเด็กๆ   ไม่ควรจะให้เด็กท่องจำเท่านั้น   แต่ควรอธิบายพระพรแต่ละประการให้เด็กเข้าใจว่าแต่ละประการเกี่ยวข้องกับชีวิตเขาอย่างไรเพื่อเขาจะได้นำไปปฏิบัติตามได้

อธิษฐาน

หนุนใจเด็กๆ ให้รู้ว่าการอธิษฐานคือการพูดคุยกับพระเจ้า   และเด็กๆ สามารถคุยกับพระเจ้าได้ทุกที่   ทุกเวลา   พระเจ้าทรงเฝ้ารอที่จะพูดคุยกับเด็กๆ ทุกวัน   ให้เด็กบางคนอธิษฐานเปิดชั้นเรียนสั้นๆ ง่ายๆ

ข้อท่องจำ

ตัดกระดาษแข็งเป็นรูปวงกลม   จำนวน 7 แผ่น

- แผ่นที่ 1   วาดรูปคนหรือหารูปคนมาติด - แทนคำว่า   บุคคลผู้ใด
- แผ่นที่ 2   วาดรูปหัวใจ - แทนคำว่า   มีใจบริสุทธิ์
- แผ่นที่ 3   วาดรูปหน้ายิ้ม - แทนคำว่า   ผู้นั้นเป็นสุข
- แผ่นที่ 4   วาดรูปเครื่องหมายคำถาม - แทนคำว่า   เพราะว่า
- แผ่นที่ 5   วาดรูปดวงตา - แทนคำว่า   เขาจะได้เห็น
- แผ่นที่ 6   วาดรูปเมฆ - แทนคำว่า   พระเจ้า
- แผ่นที่ 7   วาดรูปพระคัมภีร์ - แทนคำว่า   มัทธิว 5:8

นำสู่บทเรียน

ให้เด็ก ๆ บอกว่า สิ่งใดที่ทำให้เขามีความสุข อาจจะทำให้พูดหรือทำท่าทางเพื่อให้เพื่อนๆ ทายก็ได้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เด็ก ๆ อธิบายได้ไหมว่า ความสุขเป็นอย่างไร? (ให้เด็กตอบ) ความสุขจากข้อท่องจำของเราวันนี้ไม่ใช่เพียงความสุขที่รู้สึกหรือมองเห็นได้จากภายนอกแต่เป็นความสุขที่อยู่ในส่วนลึกของจิตใจ

สัปดาห์ที่แล้วเราเรียนเรื่องคำสอนของพระเยซูที่บนเนินเขา ที่พูดถึงความห่วงใยของพระเจ้าที่มีต่อคนที่พระองค์รัก เราเรียกคำสอนนั้นว่า “คำเทศนาบนภูเขา” เพราะพระเยซูทรงให้คำสอนแก่เหล่าสาวกที่บนภูเขา และบทเรียนในวันนี้เป็นเรื่อง “พระพร 8 ประการ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่มาจากคำเทศนาบนภูเขา (เขียนพระพร 8 ประการบนกระดานหรือกระดาษขนาดใหญ่แล้วติดที่ผนัง ควรเตรียมมาก่อนล่วงหน้าจะได้ไม่ทำให้จังหวะในการเรียนสะดุด)

“พร” ในที่นี้หมายถึงถึง “ความสุข” พรแต่ละข้อจึงมีความหมายว่า “ผู้นั้นเป็นสุข” พรแต่ละข้อจะแยกเป็นสองส่วน คือ ส่วนแรกพูดถึงคนที่จะได้รับความสุขว่าเป็นใคร ส่วนที่สองจะบอกว่าสาเหตุที่เขามีความสุข เราจะมาดูกันว่าพร 8 ประการที่พระเยซูบอกกับเราทุกคนมีอะไรบ้าง

พรประการที่ 1 คือ

“บุคคลใดรู้สึกบกพร่องฝ่ายวิญญาณ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะแผ่นดินสวรรค์ เป็นของเขา”

บกพร่อง ในที่นี้หมายถึง **ขาด** ก็เหมือนกับเวลาที่เด็กๆ ขาดสิ่งที่ต้องการเราก็จะรู้สึกบกพร่องในสิ่งนั้น (แสดงภาพ 2-1) พรข้อนี้หมายความว่า ถ้าคนใดรู้ว่าตนเองเป็นคนที่ทำผิดบาปและไม่สามารถช่วยตนเองให้รอดพ้นบาปได้หรือเขาารู้ตัวว่าชีวิตนี้เขาจะขาดพระเจ้าไม่ได้ หากรู้เช่นนั้นเขาก็เป็นคนมีความสุข เพราะถ้าเขายังต้องการให้พระเจ้าช่วยเหลือแสดงว่าเขายังเชื่อว่าพระองค์คือผู้เดียวที่ช่วยเขาได้และเขาจะได้เป็นส่วนหนึ่งในแผ่นดินสวรรค์

คำถาม เราจะเป็นส่วนหนึ่งในแผ่นดินสวรรค์ได้อย่างไร?

โดยการขอให้พระเยซูยกโทษบาปของเรา และให้พระองค์เข้ามาอยู่ในชีวิตและจิตใจของเรา นี่คือก้าวแรกแห่งชีวิตที่มีความสุขของเรา (แสดงภาพ 2-2)

พรประการที่ 2 คือ

“บุคคลผู้ใดโศกเศร้า ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้รับการทรงปลอบประโลม”

(แสดงภาพ 2-3) คำว่า **โศกเศร้า** ในที่นี้หมายถึง **เสียใจ** เด็ก ๆ เคยเสียใจไหม? (ให้เด็กตอบ) พระคัมภีร์บอกว่าคนที่โศกเศร้าจะได้รับการปลอบประโลม พระเยซูสัญญาว่าเมื่อเราเสียใจเราจะได้รับการปลอบประโลม

พรประการที่ 3 คือ

“บุคคลผู้ใดมีใจอ่อนโยน ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดก”

ใจอ่อนโยน หมายถึง **ความถ่อมใจ สุภาพอ่อนโยน มีน้ำใจ มีความอดทน** คนที่มีใจอ่อนโยนเป็นคนที่ไม่วอดตัว ยอมคนอื่น รู้ว่าไม่จำเป็นต้องเป็นที่หนึ่งเสมอไป เราไม่จำเป็นต้องจะต้องอวดตัวเราว่าเราเก่งหรือทำอะไรบ้าง เพราะพระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่ง ทรงรู้ว่าเราทำอะไรเพื่อพระองค์และเพื่อผู้อื่นอย่างไร โดยที่เราไม่จำเป็นต้องประกาศให้ใครรู้เลย

พรประการที่ 4 คือ

“บุคคลผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าพระเจ้าจะทรงให้อิ่มบริบูรณ์”

มีใครเคยหิวบ้าง? แน่نونเราทุกคนเคยรู้สึกหิวเมื่อหิวแล้วไม่ได้กินเราก็จะหงุดหงิดจนกว่าจะได้กินอาหารและหายหิว คำว่า **หิว** ในที่นี้หมายถึง **มีความปรารถนาที่จะทำสิ่งดี ทำสิ่งที่ถูกต้อง** พระเจ้าทรงพอพระทัยที่เรามีใจปรารถนาจะเป็นเช่นนั้น และพระองค์พร้อมที่จะช่วยเราเพราะเราเองอาจไม่สามารถทำดีได้ด้วยตัวเอง

พรประการที่ 5 คือ

“บุคคลผู้ใดมีใจกรุณา ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้รับพระกรุณาตอบ”

ใจกรุณา หมายถึง **มีใจสงสารและอยากจะช่วยเหลือคนที่เดือดร้อนหรือเป็นทุกข์** ให้อภัยคนที่ทำผิดต่อเรา

คำถาม เด็ก ๆ คิดว่าเราจะแสดงใจกรุณากับใครได้บ้าง? (ให้เด็กตอบ)

พรประการที่ 6 คือ

“บุคคลผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้เห็นพระเจ้า

การมีใจบริสุทธิ์ หมายถึง **ความปรารถนาที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องและทำดีโดยความช่วยเหลือที่มาจากพระเจ้า** ซึ่งเมื่อเราทำเช่นนั้นเราก็จะได้เห็นพระเจ้า

พรประการที่ 7 คือ

“บุคคลผู้ใดสร้างสันติ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าพระเจ้าทรงเรียกเขาว่าเป็นบุตร

คนที่สร้างสันติคือคนที่พยายามไกลเกลี่ยเมื่อเกิดการไม่เข้าใจกัน หรือเมื่อมีคนทะเลาะกันเขาคือคนที่ช่วยทำให้เหตุการณ์นั้นสงบและคลี่คลายลง

พรประการที่ 8 คือ

“บุคคลใดต้องถูกข่มเหงเพราะเหตุความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์เป็นของเขา” การถูกข่มเหงเมื่อเรามาเป็นคริสเตียนก็คือ การที่บางคนอาจจะถูกด่า ว่า เยาะเย้ย บางคนอาจถูกตีเพื่อห้ามไม่ให้มาโบสถ์ บางคนอาจถูกเพื่อนล้อเลียนเรื่องที่มาเชื่อพระเยซู แต่เมื่อเด็ก ๆ อดทนและยอมเมื่อถูกผู้อื่นข่มเหง เด็ก ๆ ก็จะได้รับความสุขที่ยั่งยืนดีเป็นรางวัล

ตอนนี้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้พรทั้ง 8 ประการไปแล้ว เราไม่สามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้ด้วยตัวเองแต่เราต้องพึ่งพากำลังที่มาจากพระเจ้า ที่จะช่วยให้เราทำได้ อธิษฐานร่วมกันขอพระเจ้าช่วยให้เราดำเนินชีวิตตามที่พระเจ้าสอนไว้เพื่อเราจะได้รับพรทั้ง 8 ประการ

การนำไปประยุกต์ใช้

ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของปี 1997 เป็นช่วงที่มีการสอบของเด็กในสถาบันแห่งหนึ่ง เด็กๆ กังวลกับการสอบมากในที่สุดพวกเขาก็อธิษฐาน ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า ทูลขอสติปัญญาจากพระเจ้าเพื่อให้เขาสามารถทบทวนบทเรียนและจดจำเนื้อหาบทเรียนที่อ่านได้ พวกเขากำลังบอกถึงความทุกข์ในใจของเขาและพระเจ้ก็ทรงฟังเสียงร้องทูลนั้น เมื่อถึงเวลาสอบพวกเขามั่นใจและรู้สึกสบายขึ้นมา การสอบก็ผ่านไปได้ด้วยดี ถ้าหากเด็กๆ มีปัญหาหรือเรื่องไม่สบายใจ เด็กๆ ก็สามารถอธิษฐานและฝากทั้งหมดไว้กับพระเจ้า พระองค์ทรงฟังและพร้อมจะช่วยเด็กๆ เสมอ

คำถามทบทวน

1. คนที่โศกเศร้าเขาจะได้รับสิ่งใด? (ได้รับการเล่าโลม)
2. “มีใจกรุณา” หมายความว่าอย่างไร? (มีใจสงสารและอยากจะช่วยเหลือคนที่เดือดร้อนหรือเป็นทุกข์ ให้อภัยคนที่ทำผิดต่อเรา)
3. คนที่มีใจบริสุทธิ์จะได้รับสิ่งใด? (จะได้เห็นพระเจ้า)
4. เมื่อเพื่อนๆ ทะเลาะกันเด็กๆ ควรจะเป็นบุคคลใดในพร 8 ประการ? (ผู้สร้างสันติ)

เพลง “ฉันมีความสุข”

ฉันมีความสุข สุข สุข สุขในใจฉัน	สุขในใจฉัน สุขในใจฉัน
ฉันมีความสุข สุข สุข สุขในใจฉัน	พระเยซูให้ความสุข
ฉันมีความรัก รัก รัก รักในใจฉัน	รักในใจฉัน รักในใจฉัน
ฉันมีความรัก รัก รัก รักในใจฉัน	พระเยซูให้ความรัก

เพลง “มีพระเยซูอยู่ในใจ”

มีพระเยซูอยู่ในใจฉัน	ใจฉันมีความสุข
ใจฉันมีความสุข	ใจฉันมีความสุข
มีพระเยซูอยู่ในใจฉัน	ใจฉันมีความสุข ใจฉันมีความสุข
มีพระเยซูอยู่ในบ้านฉัน	บ้านฉันมีความสุข
บ้านฉันมีความสุข	บ้านฉันมีความสุข
มีพระเยซูอยู่ในบ้านฉัน	บ้านฉันมีความสุข บ้านฉันมีความสุข

เพลง “ความสุขอยู่ในใจฉัน”

ความสุขอยู่ในใจฉัน   ความสุขอยู่ในใจเธอ

ความสุขอยู่ในใจฉันและในใจเธอ

ความสุขอยู่ในใจฉัน   ความสุขอยู่ในใจเธอ

ความสุขอยู่ในใจฉันและในใจเธอ   ลา ลา ลัล ลา ลา ลัล ลา ลา ลัล ลา ลา ลัล ลา

กิจกรรมท้ายบท

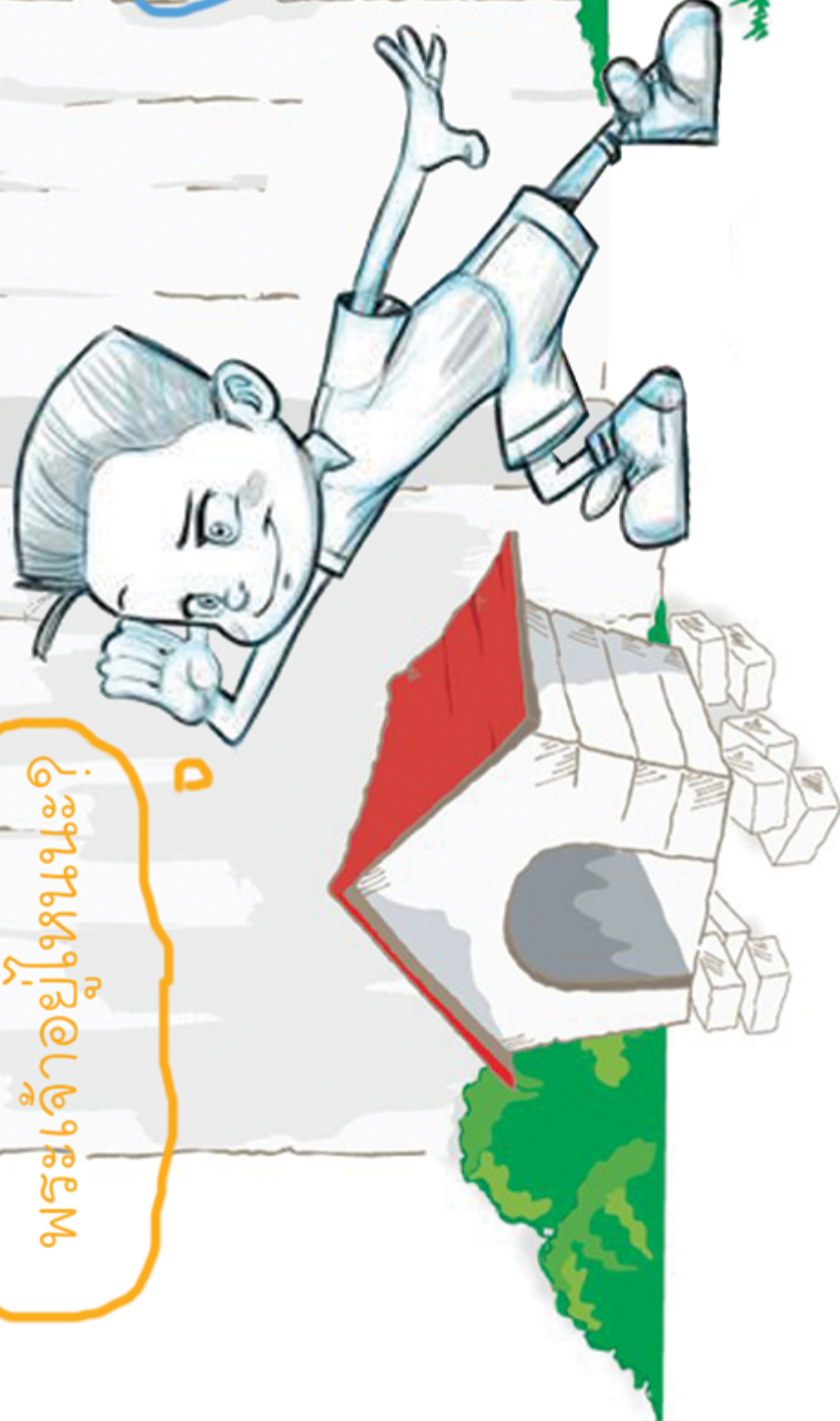
เตรียมกระดาษให้เด็กคนละ 1 แผ่น จากนั้นเตรียมสีโปสเตอร์ใส่ถาดไว้

ให้เด็กใช้นิ้วจุ่มไปในสี แล้วเขียนข้อท่องจำ ให้ใช้นิ้วมีนิ้ววาดรูปและตกแต่งตามที่ได้กๆ ขอบ (จะวงสีป้อนเลื้อเด็กๆ ด้วย)

“บุคคลผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้เห็นพระเจ้า” ม้าธิว 5:8

พระเจ้าอยู่ไหนนะ?

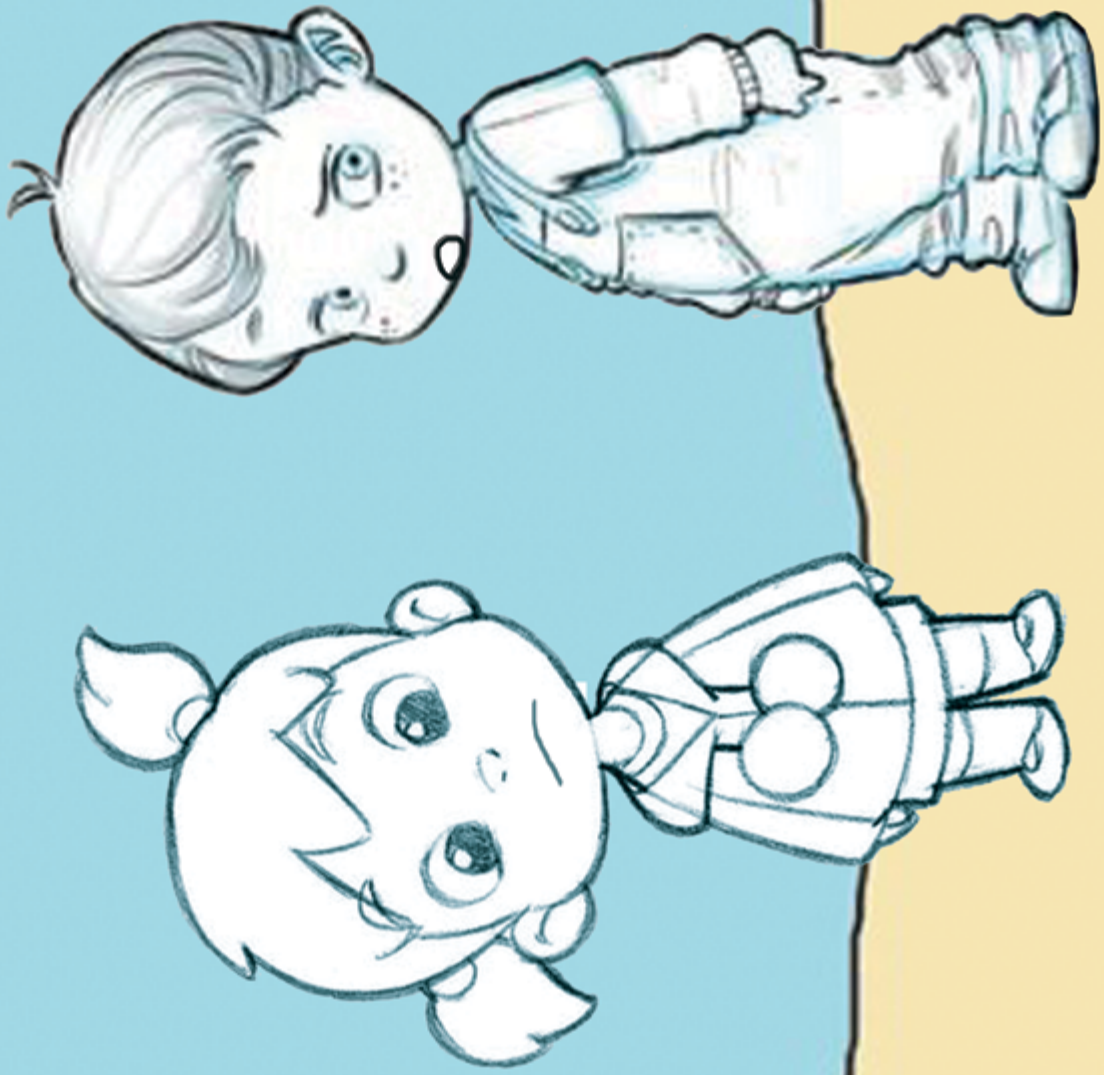

พระเจ้า!
หนูนั่งต้องการพระองค์

บทที่ 2 ให้เด็กๆ เติมข้อความต่อท้ายพระพร 8 ประการให้ถูกต้อง

บุคคลผู้ใดมีใจอ่อนโยน ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า .....

บุคคลได้รู้สึกบกพร่องฝ่ายวิญญาณ ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า.....

บุคคลได้หิวกระหายความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า.....

บุคคลผู้ใดมีใจกรุณา ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า.....

บุคคลผู้ใดโศกเศร้า ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า .....

บุคคลผู้ใดต้องถูกข่มเหงเพราะเหตุความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า .....

บุคคลผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า .....

บุคคลใดสร้างสันติ ผู้นั้นเป็นสุข
เพราะว่า.....

3

กฎทองคำ

ข้อพระคัมภีร์   มัทธิว 5:38   ลูกา 6:27-36

ข้อท่องจำ   “จงปฏิบัติต่อผู้อื่น   อย่างที่ท่านปรารถนาให้เขาปฏิบัติต่อท่าน”   ลูกา 6:31

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนให้เด็ก ๆ เข้าใจความหมายของกฎทองคำและให้เด็ก ๆ ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่เราอยากให้ผู้อื่นทำกับเรา

ข้อคิดสำหรับครู

ในบรรดาคำสอนที่พระเยซูสอนนั้นมีเรื่องหนึ่งที่พระองค์สอนเราคือให้เราปรับตัวให้เข้ากับทุกคน สังคมทุกวันนี้บางคนไม่เคยสนใจหรือปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนา บางคนอาจเห็นด้วยกับหลักศาสนาที่สอนให้ทำสิ่งดี แต่เขาไม่ได้ประพฤติตามหลักคำสอนนั้น การเชื่อในสิ่งดีแต่ไม่ทำตามก็ไม่มีประโยชน์อันใด

ทุกคนปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นทำดีต่อตนเองแต่บางทีเราอาจลืมไปว่าเราเองก็ควรจะทำดีต่อผู้อื่น เหมือนที่เราอยากให้เขาทำดีกับเราเช่นกัน เด็ก ๆ อยากให้เพื่อนทำดีอะไรกับเรา? แล้วเด็ก ๆ พร้อมที่จะทำสิ่งดีนั้นให้กับเพื่อนหรือไม่?

ถ้าเราเป็นคนใจรักคนอื่น คนอื่นก็จะดีและเรารักเขา ในฐานะที่เราเป็นลูกของพระเจ้าเด็ก ๆ สามารถอธิษฐานขอพระเจ้าช่วยให้เรามีจิตใจดี มีน้ำใจ และทำดีกับคนที่อยู่รอบตัวเรา แต่หากมีใครที่เราทำดีกับเขาแล้วแต่เขายังไม่ดีกับเรา ก็ให้เราอธิษฐานเผื่อตัวเองที่จะมีความอดทนและทำดีเพื่อเป็นแบบอย่างให้เพื่อนคนนั้นต่อไป

อธิษฐาน

ให้เด็ก ๆ เสนอหัวข้อที่อยากให้ทุกคนอธิษฐานเผื่อ ให้เพื่อน ๆ อธิษฐานเผื่อคนที่เสนอหัวข้ออธิษฐาน จากนั้นสลับกันอธิษฐานเผื่อกัน หนุนใจให้เด็ก ๆ รู้ว่าเมื่อคนอื่นอธิษฐานเผื่อในสิ่งที่เราต้องการ เราก็ควรจะทำอธิษฐานเผื่อในสิ่งที่เพื่อนต้องการเช่นกัน

วิธีสอนข้อท่องจำ

ตัดกระดาษแข็งเป็นรูปไม้บรรทัด วาดรูปตกแต่งตามที่เด็ก ๆ ชอบ แต่เว้นที่ตรงกลางไว้เขียนข้อท่องจำใส่

นำสู่บทเรียน

เราจะทำวิธีใดให้คนอื่นรู้ว่าเรารักและห่วงใยเขา? ให้ครูเขียนรูปหัวใจบนกระดาน จากนั้นให้เด็ก ๆ เขียนหรือบอกว่าเขาจะทำอะไรเพื่อแสดงให้คนอื่นรู้ว่าเขารักและห่วงใยผู้อื่น เช่น ไม่แกล้ง ไม่พูด คำหยาบ ช่วยเหลือ แบ่งปัน ยิ้มให้เป็นต้น

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ใครคือคนที่เด็ก ๆ รัก? (ให้เด็กตอบ) ถ้าเด็ก ๆ ได้รู้ว่าคนที่เรารักเขารักเราเหมือนกันเด็ก ๆ ก็จะมีรู้สึกดีใช่ไหม? บางทีเราก็เจอคนที่นิสัยไม่น่ารักเลยจนเราไม่อยากจะรักเขา เด็ก ๆ คิดว่าถ้าเจอคนแบบนั้นเด็ก ๆ จะทำอย่างไร? (ให้เด็กตอบ)

พระเจ้าทรงรักและห่วงใยเราทุกคน วันนี้เราจะเรียนรู้กฎที่นำความสุขมาสู่เราทุกคน นั่นก็คือ กฎทองคำ กฎนี้มาจากพระธรรมลูกา 6:31 “จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่ท่านปรารถนาให้เขาปฏิบัติต่อท่าน” นั่นเอง

การทำตามกฎนี้กับเพื่อนที่เรารักไม่ใช่เรื่องยากเลยเพราะเราทุกคนก็อยากทำดีกับคนที่ดีกับเรา แต่พระเยซูบอกว่า การทำดีต่อเพื่อนหรือคนที่เรารักเท่านั้นยังไม่พอ แต่เราต้องทำดี มีใจเมตตาต่อกับคนที่เป็ศัตรูหรือคนที่ไม่น่ารักด้วย ครูหวังว่าคงจะไม่มีเด็กในชั้นเรียนนี้ที่เป็นศัตรูกันหรือโกรธกัน แต่อาจมีบางคนที่ยกกับคนอื่นยากซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นเราก็แค่ค่อย ๆ เล่นค่อย ๆ พูดคุยกัน เดี่ยวนานวันไปก็จะเข้ากับเพื่อนได้เอง

เด็ก ๆ อยากให้เพื่อนปฏิบัติตัวกับเราอย่างไร? (แสดงภาพ 3-1) เราคงจะรู้สึกไม่ดีถ้าไม่มีใครอยากคบหรือเล่นกับเรา ถ้าเราไม่มีเพื่อนเราก็คงจะเหงาหงายใช่ไหม เราจะได้รับสิ่งที่ต้องการก็ต่อเมื่อเรารู้จักที่จะให้สิ่งนั้นกับคนอื่นก่อน ถ้าเด็ก ๆ ใจดีกับเพื่อนเขาก็จะเป็นเพื่อนของเรา บางครั้งการทำดีต่อบางคนอาจจะต้องใช้เวลาหน่อย แต่เชื่อเถอะว่าถ้าเราอดทนทำดีกับเพื่อนต่อไปเพื่อนก็จะสัมผัสความรักนั้นได้ในที่สุด

การทำดีกับบางคนแล้วเขาไม่สนใจ บางครั้งเราอาจจะอยากพูดว่า “ต่อไปนี้จะไม่สนใจแล้ว” แต่พระเยซูสอนเหล่าสาวกว่า ท่านได้ยินคำที่กล่าวว่าจะรักคนสนิทและเกลียดชังศัตรู แต่เราบอกท่านว่า “จงรักศัตรูของท่านและจงอธิษฐานเพื่อผู้ที่ข่มเหงท่าน” พระเยซูกำลังบอกเราที่เป็นผู้เชื่อในพระองค์ว่า เราต้องรักทุกคนไม่ใช่รักแต่เพื่อนของเรา เราต้องรักแม้กระทั่งศัตรูของเราด้วย

พระเยซูต้องการให้ทุกคนเข้าใจในสิ่งที่พระองค์พูด พระองค์จึงเล่าเรื่องของชาวยิวคนหนึ่งให้สาวกฟัง ในสมัยของพระเยซู นั้นดินแดนที่อาศัยอยู่ถูกพวกโรมันปกครอง ชาวโรมันเป็นคนที่หยิ่งขบถใช้อำนาจบังคับชาวยิวที่อยู่รอบ ๆ (แสดงภาพ 3-2) ถ้าทหารโรมันต้องการให้ชาวยิวแบกของให้เขาไปในระยะทาง 1 กิโลเมตร เขาไม่สนใจว่าชาวยิวคนนั้นกำลังทำอะไรอยู่หรือกำลังทำงานที่สำคัญแค่ไหน เมื่อเขาสั่งชาวยิวผู้นั้นต้องหยุดทำงานของตนทันทีและทำตามคำสั่ง กฎสัมภาระของทหารโรมันนั้นอาจจะหนักมากแต่ชาวยิวคนนั้นก็ทำตามและแบกไปในระยะทางที่ไกลมาก เด็ก ๆ ลองคิดดูซิว่าจะหนักและเหนื่อยมากแค่ไหนที่ต้องแบกของนั้นไปตามจุดที่เขากำหนดไว้ แต่อย่างน้อยก็ยังมีกฎว่าชาวโรมันจะไม่ใช้เขาให้แบกไปไกลกว่านั้น ดังนั้น พระเยซูจึงบอกว่า เมื่อมีใครบอกให้ท่านเดินทางไป 1 กิโลเมตรก็ให้เดินเพิ่มให้เป็น 2 กิโลเมตร ผู้คนที่ฟังอยู่แทบไม่

เชื่อในสิ่งที่ตนได้ยิน นี่เป็นส่วนหนึ่งของกฎทองคำ ถ้าเราอยากให้คนอื่นทำอะไรให้เรา เราต้องไม่ลืมที่จะทำสิ่งนั้นเพื่อเขาก่อน หรือเรียกว่าการเดินทางสู่กิโเลเมตรที่ 2 นั่นเอง (แสดงภาพ 3-3) อย่างเช่น คุณแม่เรียกให้เราช่วยเข็ดโต๊ะอาหาร นอกจากเด็กๆ จะตอบว่า ค่ะหรือครับแล้ว ก็ควรจะบอกว่าเดี๋ยวผมหรือหนูจะช่วยล้างจานด้วย นี่คือการทำมากกว่าการถูกขอร้องให้ทำ หรือที่เรียกว่า การเดินทางสู่กิโเลเมตรที่ 2 นั่นเอง

การนำไปประยุกต์ใช้

นัทเป็นเด็กที่ค่อนข้างดี นัทอาศัยอยู่กับพี่สาวและน้องชาย นัทไม่ชอบพี่สาวเลยเพราะเวลาที่กลับมาจากทำงานที่ชอบดูดำนัทเสมอ

วันหนึ่งนัทได้มีโอกาสรู้จักพระเจ้าและได้ไปที่โบสถ์ นัทเริ่มเรียนรวีทุกวันอาทิตย์ครูสอนให้นัทรักและทำดีกับผู้อื่น เมื่อนัทกลับไปบ้านนัทก็อธิษฐานกับพระเจ้าและขอพระเจ้าช่วยให้นัทสามารถทำดีกับพี่สาวของนัท นัทเริ่มจากเก็บกวาดห้องของตัวเองและบ้านให้สะอาด เมื่อพี่สาวกลับมานัทก็เอาน้ำเย็นมาให้ พร้อมกับถามว่า “พี่เอเหนื่อยมั๊ยคะ” พี่สาวนัทก็แปลกใจในสิ่งที่นัททำแล้วพี่สาวก็ไม่ดูดำนัทอีกเลย นัทช่วยพี่สาวกวาดบ้านล้างจานเสมอ ตอนนี้นัทกับพี่สาวก็รักกันมาก เด็กๆ อยากเป็นเหมือนนัทมั๊ย?

คำถามทบทวน

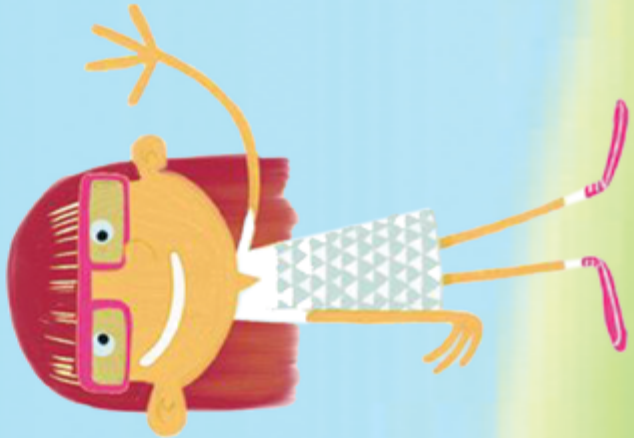
1. สิ่งที่เราควรจะทำกับคนที่เราไม่ชอบคืออะไร? (รักเขา)
2. กฎทองคำบอกว่า เราควรปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร? (อย่างที่เรอยากให้เราปฏิบัติกับเรา)
3. การเดินทางสู่กิโเลเมตรที่ 2 หมายความว่าอย่างไร? (การทำมากกว่าที่ถูกขอร้องให้ทำ)

กิจกรรมท้ายบท

เกมส์ “จับคู่คำเหมือน”

ใช้กระดาษแข็งตัดเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสเพื่อทำบัตรคำ โดยใช้คำที่อยู่ในบทเรียนมาเขียน หนึ่งคำเขียนสองใบ เช่น กฎทองคำ, กิโเลเมตรที่ 2, รักเขา, จงปฏิบัติต่อเขา, ปฏิบัติต่อท่าน, ลูกา 6:31, รักศัตรู, อธิษฐานเผื่อ

จากนั้นนำบัตรคำทั้งหมดมาคว่ำไว้ที่พื้นกลางห้อง ถ้าเด็กเยอะให้แบ่งเป็นสองกลุ่ม แล้วให้เด็กที่เป็นตัวแทนกลุ่มออกมาเล่นที่ละคน โดยให้เด็กเปิดบัตรคำใบแรกจากนั้นเปิดบัตรคำใบที่สอง ถ้าเจอคำที่ตรงกันก็ให้เก็บบัตรคำนั้นไป หากไม่ตรงกันก็ให้คว่ำไว้เหมือนเดิม จากนั้นให้คนต่อไปมาเปิดต่อ

บทที่ 3 ให้เด็กๆ ระบายสีข้อความที่พระเจ้าอยากให้เด็กๆ ได้ทำตามคำสอนของพระองค์ เด็กๆ สามารถวาดภาพหรือнарูปสวยๆ มาตกแต่งได้ตาม
ที่เด็กๆ ชอบ จากนั้นนำการ์ดนี้ไปติดเพื่อเตือนใจเรา

จดหมายวิสุทธิบัตรข้อบัญญัติ

อยู่ภายใต้ความเปรี๊ยะรณนา

ให้เขาปฏิบัติข้อบัญญัติ

4

คำอธิษฐานของพระเยซู

ข้อพระคัมภีร์   มัทธิว 6:1-15   ลูกา 11:2-4

ข้อท่องจำ   “ข้าแต่พระบิดาแห่งข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์”   มัทธิว 6:9

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนให้เด็ก ๆ เรียนรู้แบบอย่างการอธิษฐานของพระเยซูและหนุนใจเด็ก ๆ ให้อธิษฐานเป็นประจำทุกวัน

ข้อคิดสำหรับครู

การพูดคุยกับพระเจ้าทุกวันเป็นสิ่งสำคัญมากต่อชีวิตคริสเตียน ไม่ว่าเรื่องเล็กหรือใหญ่เด็ก ๆ สามารถคุยกับพระเจ้าได้ทุกเรื่องเหมือนกับการเล่าให้เพื่อนสนิทฟัง พระองค์ทรงสนใจทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของเด็ก ๆ ไม่ว่าเด็ก ๆ จะอยู่ที่ไหน เวลาใดก็ตามเด็ก ๆ ก็สามารถอธิษฐานพูดคุยกับพระเจ้าได้ทุกเมื่อ ไม่จำเป็นต้องกลับไปบ้านก่อนหรือตอนไปคริสตจักรเท่านั้น การอธิษฐานพูดคุยกับพระเจ้าบ่อย ๆ ก็จะทำให้เด็ก ๆ สนุกและใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้น

อธิษฐาน

ตัดกระดาษ A4 เป็นสี่ส่วน ให้พอกับจำนวนเด็ก เมื่อเด็กมาถึงห้องให้แจกคนละ 1 แผ่น จากนั้นให้เด็กเขียนสิ่งที่ต้องการให้อธิษฐานเผื่อ ให้เด็ก ๆ อธิษฐานร่วมกัน เมื่ออธิษฐานเผื่อทุกคนแล้วให้เด็กหนึ่งคนนำอธิษฐานปิดเพื่อขอบคุณพระเจ้าที่ฟังคำอธิษฐานของเด็ก ๆ

วิธีสอนข้อท่องจำ

ให้เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงสลับกันท่องคนคนละคำ จนเด็กท่องได้คล่อง จากนั้นท่องพร้อมกัน

นำสู่บทเรียน

แจกกระดาษให้เด็กคนละ 1 แผ่น เขียนหัวข้อ “ผม/หนูจะอธิษฐานเผื่อ” จากนั้นให้เด็กทาบมือของตัวเองลงบนกระดาษแล้วเอายกปากกาลากไปตามเส้นมือ จากนั้นให้เด็ก ๆ เขียนชื่อคนที่เด็ก ๆ จะอธิษฐานเผื่อใส่ที่นิ้วมือทั้ง 5 นิ้ว

บทเรียนจากพระคัมภีร์

มีวิธีไหนบ้างที่จะทำให้เราสนิทหรือรู้จักเพื่อนมากขึ้น? (ให้เด็กตอบ) ถ้าเด็ก ๆ มีโอกาสได้นั่งคุยนั่งเล่นกับเพื่อนก็ดีเลยใช่ไหม? ยิ่งเราใช้เวลาอยู่ด้วยกันมากเท่าไรเราก็จะรู้จักและสนิทกันมากขึ้นเท่านั้น ยิ่งรู้จักเราก็ยิ่งรู้ว่าเพื่อนชอบอะไร คิดอะไร แต่ถ้าเราไม่เล่นไม่คุยกับเพื่อนเลยเราก็ไม่มีทางสนิทกับเพื่อนได้

นอกจากเพื่อนที่เด็ก ๆ มีแล้วเด็ก ๆ ยังมีเพื่อนที่ดีที่สุดอีกคนหนึ่ง (แสดงภาพ 4-1) นั่นก็คือ พระเยซู นั่นเอง เมื่อพระองค์เป็นเพื่อนกับเราแล้วพระองค์ก็อยากที่จะใช้เวลากับเด็ก ๆ เวลาที่เด็ก ๆ อ่านพระคัมภีร์หรือฟังเรื่องราวจากพระคัมภีร์ เด็ก ๆ ก็สามารถได้ยินสิ่งที่พระเยซูจะบอกเรา แต่ไม่ใช่พระเยซูจะพูดมาเป็นเสียงแต่เราจะได้รับการหนุนใจจากข้อความในพระคัมภีร์หรือความคิดในใจเวลาที่เราอธิษฐาน

การอธิษฐานเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับพระเยซูเช่นกัน พระองค์พูดคุยกับพระเจ้าพระบิดาทุกวัน บางครั้งพระองค์ก็ขึ้นไปอธิษฐานบนภูเขา บางครั้งพระองค์ก็อธิษฐานตลอดคืน (แสดงภาพ 4-2)

พระเยซูต้องการให้สาวกเรียนรู้จักวิธีที่จะอธิษฐานกับพระบิดาเช่นกัน ดังนั้น พระองค์จึงทำให้พวกเขาดูเป็นแบบอย่างเพื่อพวกเขาจะได้ทำตามแบบนั้น แต่ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาจะต้องพูดเหมือนกับที่พระเยซูพูดทุกคำ เพียงแค่อึดใจสำคัญจาก “คำอธิษฐานของพระเยซู” มาเป็นแบบอย่างในการอธิษฐานเท่านั้น ใครจำ “คำอธิษฐานของพระเยซูได้บ้าง?”

เปิดพระธรรมมัทธิว 6:9-13

อ่าน **ข้อ 9** พร้อมกัน “ข้าแต่พระบิดาแห่งข้าพเจ้าทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์” คำอธิษฐานของพระเยซูเริ่มต้นด้วยการเรียกชื่อผู้ที่เราอธิษฐานถึง เหมือนกับเวลาที่เราคุยกับใครเราก็จะเรียกชื่อของคนนั้น จากพระคัมภีร์ที่เราอ่านไปใครคือคนที่พระเยซูเรียกตอนอธิษฐาน ชื่อนั้นก็คือ พระบิดาผู้ทรงสถิตในสวรรค์ นั่นเอง พระบิดาผู้ทรงสร้างโลกและสร้างเราทั้งหลายขึ้นมาคือผู้ที่เรากำลังจะคุยด้วย

ประโยคต่อมาคือ “ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ” พระนามของพระเจ้าเป็นนามศักดิ์สิทธิ์ บริสุทธิ์ หมายถึง ไม่มีที่ติ ถูกต้อง สมบูรณ์ ไม่มีนามใดเปรียบได้

ข้อ 10 กล่าวว่า “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นที่ไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นอย่างนั้นในแผ่นดินโลก” พระเยซูจะเสด็จกลับมาในโลกนี้และครอบครองอาณาจักรของพระองค์ในวันหนึ่งข้างหน้า แต่เดี๋ยวนี้อาณาจักรของพระองค์อยู่ในใจของผู้ที่เชื่อในพระเยซู พระเจ้าทรงเป็นจอมกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ของเรา พระองค์เป็นผู้ที่ครอบครองตัวเรา ครอบครองทั่วทั้งแผ่นดินโลกและแผ่นดินสวรรค์ด้วย

เมื่อเราอธิษฐานว่า “ขอให้เป็นที่ไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นอย่างนั้นในแผ่นดินโลก” หมายความว่า เราจะเชื่อฟังทุกสิ่งที่พระเจ้าสั่งไว้ในพระคัมภีร์คือการทำตามพระทัยพระเจ้า พระเจ้าต้องการให้เราเชื่อฟังพระองค์ เมื่อเรารักพระเจ้าเราก็พร้อมที่จะทำตามพระทัยพระเจ้า

ข้อ 11 การอธิษฐานขอ “ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในกาลวันนี้” เด็ก ๆ เคยคิดไหมว่าทุกอย่างที่เรามีนั้นมาจากพระเจ้า บางคนอาจจะพูดว่าคุณพ่อคุณแม่ของเราทำงานหาเงินมาซื้ออาหาร และเสื้อผ้าให้เราต่างหากละ แต่ผู้ที่ช่วยให้คุณพ่อคุณแม่ของเด็ก ๆ ได้งานทำคือใคร? ใครคือผู้ที่อวยพรคุณพ่อคุณแม่ของเด็ก ๆ ? พระเจ้าคือผู้ที่สร้างความสามารถในการทำงาน พระเจ้าเป็นผู้สร้างแสงแดดและฝนเพื่อมาบำรุงเลี้ยงต้นไม้ ข้าว พืชผักที่เรานำมาทำเป็นอาหารเพราะพระองค์รักและห่วงใยเราพระองค์จึงทรงอวยพรเรา

ข้อต่อไปนี้สำคัญมาก “และขอทรงโปรดยกบาปผิดของข้าพระองค์ เหมือนข้าพระองค์ยกโทษผู้ที่ทำผิดต่อข้าพระองค์นั้น” ถึงแม้ว่าเราจะรักพระเจ้า แต่เป็นไปได้ที่บางครั้งเราอาจจะเผลอทำผิดไป เราจำเป็นต้องอธิษฐานขอให้พระเจ้ายกโทษให้กับความผิดที่เราลั้งเผลอทำไป ถ้าเด็ก ๆ ไม่เคยอธิษฐานสารภาพความผิดบาปเด็ก ๆ ก็สามารถอธิษฐานได้ตอนนี้เลย มีใครที่อยากอธิษฐานสารภาพความผิดบาปมั๊ย? (ให้เวลาเด็ก ๆ และอธิษฐานเผื่อหรืออาจจะทำช่วงตอบสนองตอนท้ายชั่วโมงก็ได้)

ใน**ข้อ 12** กล่าวว่า “เหมือนข้าพระองค์ยกโทษผู้ที่ทำผิดต่อข้าพระองค์นั้น” เราไม่เพียงแต่ขอให้พระเจ้ายกโทษเมื่อเราทำผิดแต่พระเจ้าสอนให้เราต้องยกโทษแก่ผู้ที่ทำผิดต่อเราด้วย นี่คือนิสัยที่ดียากใช่ไหม? เราได้เรียนรู้เรื่องกฎทองคำแล้ว “จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่เรารารถนาให้เขาปฏิบัติต่อเรา” ถ้าเราต้องการให้พระเจ้ายกโทษความผิดให้เรา เราต้องยกโทษให้ผู้อื่นด้วย

ข้อ 13 “และขออย่านำข้าพระองค์เข้าไปในการทดลองแต่ขอให้พ้นจากซึ่งชั่วร้าย” การทดลองคืออะไร? (ให้เด็กตอบ) ซาตานมีวิธีการต่างๆ ที่จะหลอกล่อเราให้ทำผิด อย่างเช่น เมื่อเด็ก ๆ เดินเข้าไปในร้านขายของกับเพื่อนและเขาพูดว่า “ลูกอมนั้นน่ากินแต่คงไม่พอ ถ้าเราหยิบไปสองสามเม็ดคงไม่เป็นไรหรอก คนขายไม่ได้มองมาทางนี้ด้วย เขาไม่เห็นหรอก หยิบกันเถอะ” นี่คือการทดลอง เราทุกคนมีโอกาสที่จะถูกทดลองได้หลากหลายวิธี

การถูกทดลองนั้นไม่ผิด จะผิดก็ต่อเมื่อเรายอมทำตามที่ถูกทดลอง (แสดงภาพ 4-3) ถ้าเด็ก ๆ หยิบลูกอมมาตามเพื่อนบอกเด็ก ๆ ก็ทำผิดบาปแล้ว นั่นเรียกว่า แพ้การทดลอง พระเยซูจึงสอนให้เราพึ่งพาพระเจ้าเมื่อถูกทดลองเพราะซาตานเป็นผู้ที่คอยหาช่องทางเพื่อให้เราทำบาปเสมอ แต่พระเยซูคือผู้ที่ช่วยให้เราเข้มแข็งมีกำลังที่จะต่อต้านกับกับทดลอง เมื่อเราอธิษฐานพึ่งพาพระเจ้า

ตอนสุดท้ายของคำอธิษฐานเป็นเวลาที่จะขอบพระคุณ โดยการยกย่องพระนามของพระเจ้า ให้เราพูดพร้อมกัน “เหตุว่าราชอำนาจและฤทธิเดชและพระสิริเป็นของพระองค์สืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ อาเมน” เป็นการยอมรับความเป็นพระเจ้าที่อัศจรรย์ มีอำนาจ เป็นพระเจ้าที่แสนดี และเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทุกสิ่งในโลกนี้ คำอธิษฐานนี้จบลงด้วยการยกย่องสรรเสริญพระเจ้า

มีใครบ้างที่อธิษฐานทุกวัน (หนุนใจให้เด็ก ๆ กลับไปที่องค์อธิษฐานของพระเยซู)

การนำไปประยุกต์ใช้

เอก เกิดในครอบครัวคริสเตียน คุณพ่อคุณแม่ของเอกรักพระเจ้ามาก ถึงแม้ครอบครัวเอกจะยากจนแต่พวกเขาก็มีความสุข คุณพ่อคุณแม่สอนให้เอกรักการอธิษฐาน แม้เอกจะอายุแค่ 6 ขวบแต่เอกก็สามารถอธิษฐานเองได้ด้วยคำพูดง่ายของเขา บางทีคุณแม่ก็จะอธิษฐานเมื่อเอกก่อนเข้านอน บางทีเอกก็อธิษฐานเองแบบสั้นๆ ตามประสาเด็ก คำอธิษฐานของเอกคือ “ขอบคุณพระเจ้า ขอพระเจ้าช่วยให้แม่มีเงินมาซื้อของเล่นให้เอก ขอพระเจ้าอยู่กับพ่อตอนที่ขับมอเตอร์ไซด์ไปทำงาน ขอพระเจ้าให้เอกแข็งแรง อธิษฐานในนามพระเยซูคริสต์ อาเมน”

คำถามทบทวน

1. การอธิษฐานคืออะไร? (การพูดคุยกับพระเจ้า)
2. ใครสอนสาวกให้อธิษฐาน? (พระเยซู)
3. เราควรอธิษฐานบ่อยแค่ไหน? (ทุกวัน)
4. กฎทองคำคืออะไร? (จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่เราอยากให้เขาปฏิบัติต่อเรา)

กิจกรรมท้ายบท

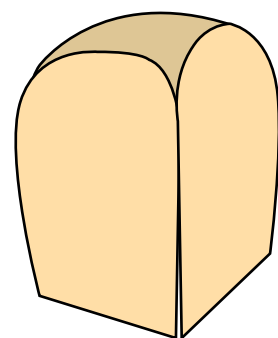
“ศิลาเต็อนใจ”

ตัดกระดาษเป็นรูปแผ่นศิลาทำเหมือนกัน 3 ชิ้น ให้เด็กๆ เขียนแผ่นที่ 1 ว่า “กฎทองคำ” แล้ววาดรูประบายสี ตกแต่งตามชอบ แผ่นที่สองเขียนข้อท่องจำใส่ลงไป แผ่นที่ 3 ให้เขียนคำ “อธิษฐานของพระเยซู” จากนั้นนำแผ่นที่ 1 กับ 2 มาวางประกบกัน ติดเทปใสที่ด้านข้างเพื่อให้ทั้งสองแผ่นติดกัน จากนั้นนำแผ่นที่ 3 มาวางประกบกับแผ่นที่ 1,2 จากนั้นติดเทปใสทั้งสองด้าน เสร็จแล้วจะได้แผ่นศิลาที่มีสามด้าน

เพลง “อย่าให้เราเมื่อยล้าในการทำดี”

อย่าให้เราเมื่อยล้าในการทำดี เพราะว่าถ้าเราไม่ตั้งใจ

แล้วเราก็จะเกี่ยวเก็บในเวลาอันสมควร กาลาเทีย บทที่หก ข้อที่เก้า

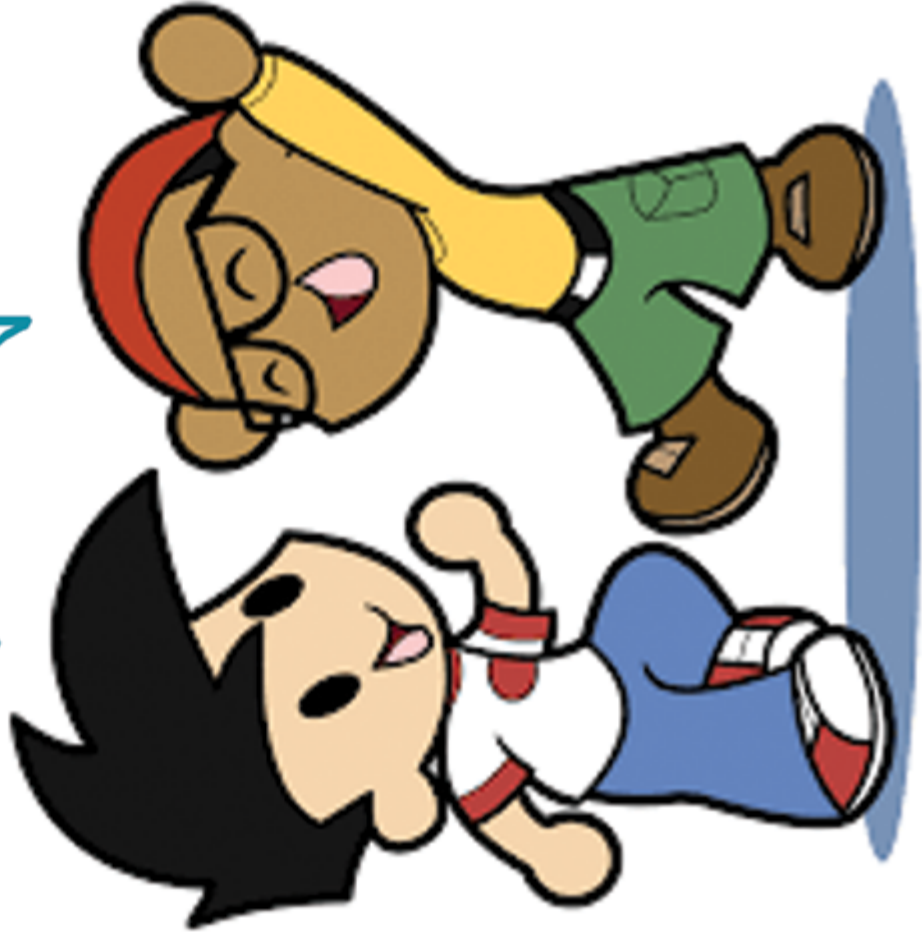

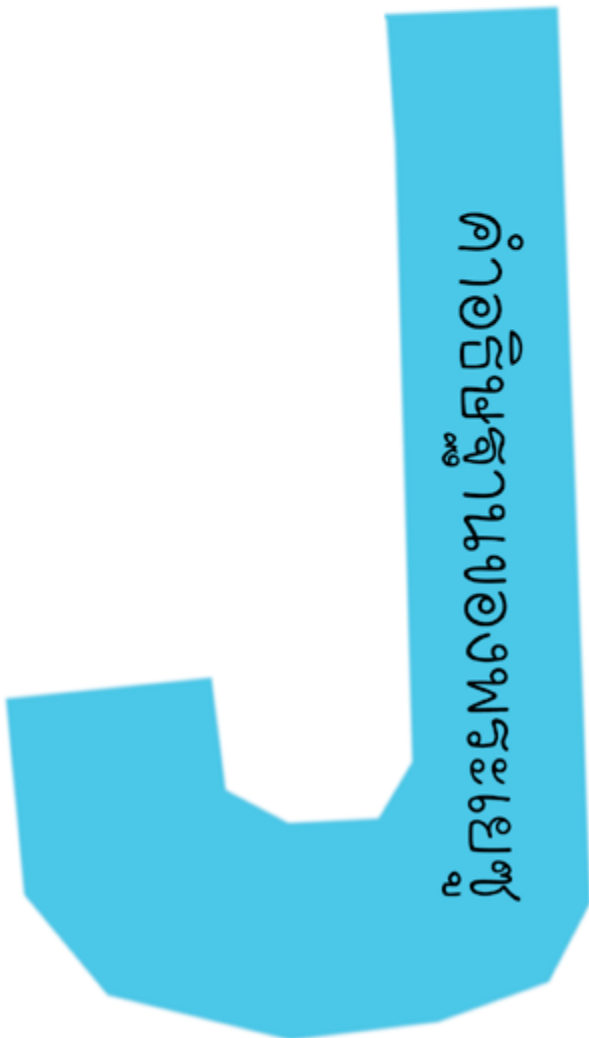
ฮาลูเลลูยา

สรรเสริญพระเจ้า

บทที่ 4 ที่คั่นหนังสือ “คำอธิษฐานของพระเยซู”
ให้เด็กๆ ตัดรูปพระเยซูออกมา จากนั้นเลือกว่า
จะเอาตัว J หรือไม้กางเขนเพื่อมาทำที่คั่นหนังสือ
เมื่อตัดทั้งสองชิ้นออกมาได้แล้ว ให้ทาขาวแล้วนำ
พระเยซูไปติดบนที่คั่นหนังสือในตำแหน่งที่เด็กๆ ชอบ

ข้อพระคัมภีร์ ยอห์น 3:1-21

ข้อท่องจำ “ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่” ยอห์น 3:7

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนให้เด็ก ๆ เข้าใจแผนการแห่งความรอด และหนุนใจให้เด็ก ๆ ต้อนรับพระเจ้าเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”

ข้อคิดสำหรับครู

บทเรียนในวันนี้จะมีเนื้อหาครอบคลุมพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม เพราะพระเจ้าทรงรักมนุษย์มากจึงทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมาบังเกิดมีชีวิตอยู่อย่างมนุษย์ ตาย และเป็นขึ้นมา ทั้งหมดนี้เป็นแผนการที่จัดเตรียมไว้เพื่อให้ความรอดกับมวลมนุษย์ อธิบายให้เด็กเข้าใจอย่างชัดเจนและเปิดโอกาสให้เด็กได้ต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด แม้บางคนจะเกิดในครอบครัวของคริสเตียนแต่อาจจะไม่เคยอธิษฐานต้อนรับพระเจ้าเข้ามาในชีวิตเลย อธิษฐานขอพระเจ้าให้ผู้สอนให้เป็นพระพรกับชั้นเรียนในวันนี้

อธิษฐาน

คำถาม ของขวัญล้ำค่าที่พระเจ้าส่งมาให้เราทุกคนคืออะไร? (ให้เด็กตอบ) สิ่งล้ำค่าที่พระเจ้ามอบให้เราคือความรักของพระเจ้าที่สำแดงออกมาโดยการส่งพระเยซูบุตรของพระองค์ให้มาตายเพื่อไถ่บาปแทนเรา จากนั้นนำเด็กอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับความรักและของขวัญจากพระองค์

วิธีสอนข้อท่องจำ

สอนให้เด็ก ๆ ท่องข้อท่องจำ เมื่อเด็กท่องได้แล้วให้เด็กเขียนชื่อใครก็ได้ที่เด็ก ๆ อยากให้เขามารู้จักกับพระเจ้า เอาสก็อตเทปพันแล้วติดที่ด้านหลังชื่อ จากนั้นให้ครูตีรูปไม้กางเขนที่ผนังห้อง ให้เด็ก ๆ หลับตาแล้วเอาชื่อที่เขียนไปติดให้ใกล้กับไม้กางเขนที่สุด เมื่อติดเสร็จแล้วให้พูดข้อท่องจำ จากนั้นลืมหาคูว่าชื่อที่เราติดใกล้กับไม้กางเขนหรือไม่

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เมื่อพระเยซูอยู่ในโลกนี้มีคนมากมายพยายามมาหาพระองค์ เพราะพระองค์สามารถช่วยเหลือพวกเขาได้ (แสดงภาพ 5-1) พระองค์ทรงรักษาคนจำนวนมากให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บ พระองค์เลี้ยงอาหารให้คนเป็นพันๆ คนอีก พระองค์ทรงทำให้คนตายฟื้นขึ้น ทั้งสิ้นที่พระองค์ทำเรียกว่า “การอัศจรรย์”

เมื่อผู้คนเห็นพระเยซูกระทำการอัศจรรย์ก็มีคนจำนวนมากที่เชื่อว่าพระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้า ดังนั้น ไม่ว่าพระเยซูจะไปทางไหนก็จะมีคนมากมายติดตามพระองค์ไป แต่พวกผู้นำศาสนาส่วนใหญ่ไม่เชื่อพระเยซู พวกเขาคิดว่าพระเยซูเป็นผู้ที่จะทำให้เกิดปัญหาท่ามกลางพวกเขา คนที่เคยเชื่อฟังและติดตามพวกผู้นำศาสนาก็เริ่มหันมาเชื่อฟังและติดตามพระเยซูจึงเป็นเหตุทำให้พวกนั้นโกรธและไม่เชื่อในพระเยซู อย่างไรก็ตามก็ยังมีผู้นำบางคนที่เชื่อและสนใจในคำสอนของพระเยซู หนึ่งในจำนวนนั้นคือ นิโคเดมัส (ให้เด็ก ๆ พุดชื่อนี้พร้อมกัน) นิโคเดมัสไม่กล้าที่จะมาพบพระเยซูในเวลากลางวันเพราะอาจจะมีผู้นำบางคนเห็นว่าเขาเข้าไปหาพระเยซูซึ่งถ้ามีคนเห็นเขาก็จะเดือดร้อน (แสดงภาพ 5-2) ดังนั้น นิโคเดมัสจึงไปพบพระเยซูในเวลากลางคืนเขาต้องการเรียนรู้คำสอนของพระเยซูมากขึ้น ที่จริงนิโคเดมัสเป็นคนดีเชื่อในคำสอนของพระเยซู เขาเชื่อว่าพระเยซูเป็นครูที่พระเจ้าส่งมา แต่ไม่แน่ใจว่าพระเยซูเป็นบุตรพระเจ้าจริงหรือไม่

สิ่งที่พระเยซูบอกกับนิโคเดมัสคือ ถ้าท่านไม่ได้บังเกิดใหม่แล้วจะเข้าแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้ ทำให้นิโคเดมัสประหลาดใจ เขาโตเป็นผู้ใหญ่แล้วจะเกิดใหม่ได้อย่างไร เขาไม่สามารถถกกลับกลายเป็นเด็กเข้าไปอยู่ในท้องแม่แล้วเกิดใหม่ได้

พระเยซูจึงอธิบายให้นิโคเดมัสเข้าใจว่า สิ่งที่พระเยซูพูดนั้นไม่ใช่การกลับไปเป็นทารกและเกิดใหม่ แต่เป็นการเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณ นั่นก็คือ เมื่อเราต้อนรับพระเยซูเข้ามาในชีวิตและขอให้พระองค์ชำระบาปของเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์จะให้ชีวิตใหม่แก่เรา ทุกคนต้องเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณ เพื่อเขาจะได้ชีวิตใหม่

ถึงกระนั้นนิโคเดมัสก็ยังไม่เข้าใจในสิ่งที่พระเยซูพูด ดังนั้น พระเยซูจึงอธิบายต่อไปว่า “ท่านได้ยินเสียงลมพัดข้างนอกไหม ท่านไม่สามารถจะบอกได้ว่าลมนั้นพัดมาจากไหนและจะพัดไปที่ไหนเพราะท่านมองไม่เห็นลมแต่ท่านรู้ว่าลมนั้นมีจริง ก็เหมือนกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เคลื่อนไหวจากคนหนึ่งไปถึงอีกคนหนึ่ง ผู้ที่ได้รับการสัมผัสจากพระวิญญาณแล้วเชื่อในพระเยซูก็คือคนที่บังเกิดใหม่แล้ว

เราไม่สามารถรู้ได้แน่นอนว่านิโคเดมัสได้บังเกิดใหม่ในคืนนั้นหรือไม่ แต่เราพบสิ่งที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ว่านิโคเดมัสไปช่วยฝังศพพระเยซูหลังจากที่พระองค์ถูกตรึงตาย (แสดงภาพ 5-3) แต่จากพระธรรมยอห์น 19:39 (อ่านให้เด็กฟัง) แสดงให้เราเห็นว่าช่วงนั้นนิโคเดมัสได้บังเกิดใหม่แล้ว

พระเยซูบอกกับนิโคเดมัสว่าพระองค์ไม่ใช่ครูที่มาจากพระเจ้าเท่านั้นแต่เป็นบุตรของพระเจ้า พระองค์ยังบอกต่อไปว่าพระองค์ถูกส่งเข้ามาในโลกเพื่อวัตถุประสงค์หนึ่งคือ มาตายเพื่อคนบาปและเป็นขึ้นเพื่อให้ผู้ที่เชื่อได้รับการอภัยโทษบาป เมื่อบาปได้ถูกชำระแล้วและเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า เขาก็สามารถจะอยู่กับพระเจ้าตลอดไปในสวรรค์

พระเยซูบอกทางไปสวรรค์ให้นิโคเดมัสอย่างชัดเจน พระองค์พูดว่า “ท่านต้องบังเกิดใหม่” ยอห์น 3:7 มีทางเดียวเท่านั้นที่

จะทำให้มีโอกาสไปสวรรค์ นั่นคือ การขอให้พระเยซูชวยกายบาปเรา จากนั้นเราก็จะมีชีวิตใหม่ในพระองค์ นั่นไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การทำดีของเราหรือการรู้ว่าอะไรถูกต้อง แต่เราต้องต้อนรับพระเยซูมาเป็นพระผู้ช่วยให้รอดในชีวิต เมื่อเด็ก ๆ ดันรับ พระเจ้าเข้ามาเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้วเด็ก ๆ ก็จะได้รับกการอภัยและได้เกิดใหม่ในแผ่นดินของพระเจ้า

อ่านยอห์น 3:16 ในอนาคตเราจะมีชีวิตนิรันดร์ ข้างเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นมาก บางครั้งเราอาจจะคิดว่าอะไรคือชีวิตนิรันดร์ คงจะยากที่เราจะคิดภาพออกหรือจินตนาการถึงชีวิตนิรันดร์ได้ แต่สิ่งที่เราสามารถสัมผัสได้ก็คือการช่วยเหลือจากพระเจ้า ขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ แม้เราจะไม่ได้มีอะไรพร้อมสมบูรณ์แต่พระเยซูสัญญาว่าพระองค์จะอยู่กับเราและช่วยเราใน ทุกๆ สิ่ง นั่นเป็นเรื่องที่พิเศษสุดๆ ไปเลยใช่ไหม

เด็ก ๆ อยากต้อนรับพระเยซูเข้ามาในชีวิตและเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวของพระเจ้าไหม? (นำเด็ก ๆ อธิษฐาน) เป็นสิทธิ พิเศษจริงๆ ที่เราจะได้ไปอยู่บนสวรรค์กับพระเยซู แต่ที่ตีไปกว่านั้นวันนี้เราได้รับการยกโทษบาปโดยพระเยซูแล้ว อ่าน ยอห์น 3:16 “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจ ในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์” โลกในที่นี้ก็คือมนุษย์ทุกคนทั้งที่อยู่ในประเทศไทย ประเทศเพื่อนบ้านเรา พุดง่าย ๆ ก็คือมนุษย์ทุกคนที่อยู่บนแผ่นดินโลกนั่นเอง

การนำไปประยุกต์ใช้

ชมพู่ เด็กหญิงอายุ 6 ขวบ ครอบครัวของเธอเป็นผู้รับใช้พระเจ้า ชมพู่ได้ยินเรื่องราวของพระเจ้ามาตั้งแต่เด็ก ทั้งห้อง เรียนรวิฯ และจากที่บ้าน ดินหนึ่งอยู่ๆ ไฟที่บ้านชมพู่ดับ ชมพู่ตกใจกลัวและร้องเรียกแม่เมื่อแม่มาชมพู่ก็อุ้มน้ำใจขึ้นแต่ในใจ ก็ยังกลัวความมืดนั้นอยู่ดี คุณแม่ปลอบชมพู่ว่า “อย่ากลัวไปเลยลูก เรามีพระเจ้าอยู่ด้วยไม่ต้องกลัว” ชมพู่ตอบแม่ไปว่า “หนูยังกลัวอยู่เลยคะ” คุณแม่เลยถามชมพู่ว่า “แล้วหนูได้ต้อนรับพระเจ้าเข้ามาในใจหรือยัง” ในคืนนั้นเองชมพู่ได้อธิษฐาน ดันรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด คุณแม่บอกชมพู่ว่า พระเยซูได้ยกโทษความผิดชมพู่เคยทำมาทั้งหมด พระองค์จะ ดูแลชมพู่ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

เมื่อเราได้เจอสิ่งที่เราอยากแบ่งปันสิ่งดีนั้นให้กับคนที่เรารัก เมื่อเด็ก ๆ ได้พบพระเยซูที่แสนพิเศษแล้ว เด็ก ๆ ก็สามารถ แบ่งปันเรื่องของพระเยซูให้เพื่อน ๆ หรือคนที่เด็ก ๆ รักฟังได้ เพื่อเขาจะมารู้จักกับพระเยซูเหมือนกับที่เด็ก ๆ รู้จัก การทำ เช่นนั้นเรียกว่า “การประกาศ” หรือ “การเป็นพยาน” สัปดาห์นี้ให้เราเป็นพยานเรื่องของพระเยซูให้เพื่อน ๆ เราฟังกันเถอะ

คำถามทบทวน

1. ใครที่มาพบพระเยซูในเวลากลางคืน? (นิโคเดมัส)
2. สิ่งที่พระเยซูบอกกับนิโคเดมัสเพื่อเขาจะได้ไปสวรรค์คือ? (เขาต้องบังเกิดใหม่)
3. เราจะบังเกิดใหม่ได้อย่างไร? (โดยการเชื่อในพระเยซู ดันรับพระองค์เข้ามาในชีวิต รับการยกโทษบาป)
4. สิ่งที่พระเจ้าสัญญาว่าเราจะได้รับเมื่อเราเชื่อในพระองค์คือ? (ชีวิตนิรันดร์)

เพลง “หากท่านรู้ว่าท่านรอดแล้ว”

หากท่านรู้ว่าท่านรอดแล้ว จงปรบมือ

หากท่านรู้ว่าท่านรอดแล้ว จงปรบมือ

หากท่านรู้ว่าท่านรอดแล้ว และชีวิตของท่านสำแดง

หากท่านรู้ว่าท่านรอดแล้ว จงปรบมือ

(พยักหน้า, ยกแขนซ้าย, ยกแขนขวา, ยกขาซ้าย, ยกขาขวา, สายกัน, ทำทั้งหมด)

เพลง “ทางที่จะเข้าสวรรค์”

ทางที่จะเข้าไปในสวรรค์นั้น มีทางพระเยซูเท่านั้น

ทางที่จะเข้าไปในปราสาทนั้น มีทางพระเยซูเท่านั้น

ไม่มีทางอื่น ไม่มีทางอื่น ไม่มีทางอื่นเข้าไปสวรรค์

ทางที่จะเข้าไปในสวรรค์นั้น มีทางพระเยซูเท่านั้น

เพลง “พระเจ้ารักคุณและฉัน”

พระเจ้ารักคุณและฉัน พระทรงนำพันภัยโดยพลัน

เราจะอยู่ไหนใดจะอยู่ไหนก็ไม่หวั่น เพราะพระเจ้ารักคุณและฉัน

ในวันที่ฟ้ามีมืดมิด โลกมลาย กลายเป็นผงคลีดิน

เราจะอยู่ในอ้อมอกพระเจ้า รื่นรมย์แสนสบาย

กิจกรรมท้ายบท

“สมุดนำความรอด”

เตรียม กระดาษสี ดำ, แดง, ขาว, เหลือง, เขียว (ตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส) สำหรับเด็กคนละ 1 ชุด,

แม็ก เย็บกระดาษ, เทปกาวหนัอง

แจกกระดาษสีให้เด็กคนละ 1 ชุด ให้เด็กเรียงสีตามลำดับดังนี้ ดำ, แดง, ขาว, เหลือง, เขียว จากนั้นใช้แม็กเย็บ

กระดาษให้ติดกัน แล้วใช้เทปกาวหนัองที่หุ้มที่สันสมุดเพื่อความสวยงาม

นี่คือสมุดนำความรอด เป็นสมุดที่ไม่มีตัวอักษร แต่มีเรื่องราว

สีดำ หมายถึง ความบาปต่างๆ ในชีวิตเรา เช่น การโกหก การขโมย

สีแดง หมายถึง โลหิตของพระเยซูคริสต์ที่ล้างชำระความบาปของเรา

สีขาว หมายถึง ชีวิตและใจใหม่ที่ได้รับการชำระให้สะอาดหมดจดโดยพระเยซูคริสต์

สีเหลืองหมายถึง ทางที่จะไปสวรรค์ ซึ่งทางนั้นทำด้วยทองคำ

สีเขียว หมายถึง เราจะอยู่กับพระเจ้าบนสวรรค์ตลอดไป

บทที่ 5 ตัดภาพทั้งสองชิ้นออกมา จากนั้นตัดสี่เหลี่ยมในภาพ แล้วใช้ไม้บรรทัดวัดตามเส้นทั้งสองเส้นของภาพแรก แล้วเด็กๆ จะรู้ว่าพระเยซูคริสต์ก็ไปใครบ้าง

พระเยซูคริสต์กับ

ตัดส่วนนี้ออก

คนน่ารัก

คนนิสัยไม่ดี

คนจน

คนรวย

เด็กๆ

นำภาพมาสอดใส่
เส้นที่กรีดไว้ แล้ว
เลื่อนไปทางซ้าย
หรือขวา

6

บทเรียนเรื่องเมล็ดพืช

ข้อพระคัมภีร์   มัทธิว 13:1-23   มาระโก 4:1-20   ลูกา 8:4-15

ข้อท่องจำ   “จงเป็นคนที่ประพฤติตามพระวจนะนั้น”   ยากอบ 1:22

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนให้เด็ก ๆ รู้จักความสำคัญของการฟังและยอมรับคำสอนของพระเจ้า และให้เด็ก ๆ มีชีวิตที่ยอมรับและประพฤติตามพระวจนะ

ข้อคิดสำหรับครู

บทเรียนนี้จะเริ่มสอนเรื่องคำอุปมาที่พระเยซูสอน ควรอธิบายให้เด็ก ๆ เข้าใจว่าคำอุปมาคืออะไร คำอุปมาคือคำสอนที่พระเยซูใช้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันมาเปรียบเทียบสอนสิ่งที่เป็นความจริงในเรื่องของพระเจ้าด้านฝ่ายวิญญาณ ในวันนี้บทเรียนได้ใช้คำอุปมาเรื่องของ “เมล็ดพืช” เปรียบเสมือนคำสอนของพระเจ้า จุดที่สำคัญในคำอุปมานี้คือสิ่งที่เกิดขึ้นกับเมล็ดพืชนั้น ๆ หนูใจเด็ก ๆ ให้เชื่อฟังคำสอนของพระเจ้า ให้เด็ก ๆ ทราบบว่าการรับฟังคำสอนเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ แต่ต้องมีชีวิตที่นำคำสอนของพระเยซูไปใช้หรือแสดงออกในชีวิตประจำวันทุก ๆ วันด้วย บอกเด็ก ๆ ให้รู้ว่าชีวิตของเขาเป็นตัวอย่างที่คนมากมายกำลังจ้องมองดูอยู่

อธิษฐาน

บอกให้เด็ก ๆ รู้ว่าไม่ใช่ทุกประเทศที่มีเสรีภาพสามารถอ่านพระคัมภีร์ได้ เราจึงควรจะขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระคำของพระองค์ นำเด็ก ๆ อธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับการมีพระคัมภีร์และโอกาสที่เราจะอ่านพระคัมภีร์อย่างอิสระ

วิธีสอนข้อท่องจำ

สอนให้เด็ก ๆ ท่องจำแล้วเล่นเกม “ผู้ฟังและผู้กระทำ” เกมนี้คล้ายกับเกมสโมเสสสิ่ง ต่างกันตรงที่เมื่อผู้นำพูดว่า “ผู้ฟังจงลุกขึ้น” ทุกคนที่เล่นไม่ต้องลุกขึ้น แต่ถ้าพูดว่า “ผู้กระทำยกมือขึ้น” ให้ทุกคนทำตามคำสั่ง

นำสู่บทเรียน

ครูเตรียมเมล็ดพืชชนิดต่างๆ มาให้เด็กดู เช่น ข้าว ข้าวโพด ถั่ว ฯลฯ

คำถาม เด็กๆ เคยทำสวนครัวหรือปลูกผักมั้ย? ที่บ้านเด็กๆ ปลูกต้นอะไรบ้าง? (ให้เด็กตอบ)

ถ้าเราหว่านเมล็ดข้าวโพดลงในดินเราคาดหวังว่าจะได้เห็นต้นอะไรเกิดขึ้น? หวังจะเห็นต้นมะเขือเทศหรือ? หรืออยากเห็นต้นลำไยหรือ? ไม่ใช่ เมื่อเราหว่านเมล็ดข้าวโพดเราก็อยากเห็นต้นข้าวโพดงอกขึ้นมา

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เมื่อเราตั้งใจปลูกข้าวโพด เราจะเอาเมล็ดข้าวโพดโยนขึ้นไปในอากาศและพูดว่า “ฉันอยากจะให้มันตกไปในที่ที่ดีแล้วงอกขึ้นเป็นต้นข้าวโพด” ใช่หรือเปล่า ไม่ใช่ เราคงไม่ทำอย่างนั้น แน่ๆ เพราะถ้าเราทำแบบนั้นนกก็จะมากินเมล็ดที่เราโยนไป หรือฝนอาจจะตกแล้วพัดเอาเมล็ดไปที่อื่น ดังนั้น แทนที่เราจะโยนเมล็ดข้าวโพดโยนไปในอากาศเราก็ควรมาหาวิธีเตรียมดินให้ร่วนซุยพร้อมเพื่อการปลูกพืชแล้วเอาเมล็ดข้าวโพดหยอดลงในดิน จากนั้นก็เอาดินกลบเมล็ดไว้ รดน้ำลงไป ใส่ปุ๋ยเพื่อบำรุงดิน เมื่อแสงแดดส่องและฝนตกลงมาอีกก็จะช่วยให้เมล็ดข้าวโพดเติบโตขึ้นมาโผล่พ้นผิวดินเป็นต้นอ่อน และค่อยๆ เติบโตขึ้นจนออกฝักให้เรานำไปกินได้ ทุกขั้นตอนที่เกิดขึ้นแสดงให้เราเห็นว่าเมล็ดข้าวโพดโตขึ้นมาได้เพราะถูกปลูกลงในดินที่คั่นเอง

พระเยซูรู้ว่าผู้คนที่มาฟังคำสอนของพระองค์ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มคนที่ใช้แรงงาน เช่น ชาวนา ชาวสวน ชาวประมง ดังนั้นพระองค์จึงมักจะเล่าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพวกเขาเพื่อช่วยให้พวกเขาเข้าใจในสิ่งที่พระองค์พูดมากขึ้น เรื่องราวที่พระองค์ใช้เล่าเรียกว่า “คำอุปมา” เป็นการสอนที่ใช้สิ่งใกล้ตัวเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นภาพของสิ่งที่กำลังเล่าชัดเจนขึ้น

สัปดาห์นี้เราจะเรียนคำอุปมาที่เกี่ยวกับการหว่านเมล็ดพืช เมื่อสักครู่นี้เรากำลังคุยกันเรื่องการปลูกข้าวโพด คนในสมัยพระคัมภีร์ไม่ได้ปลูกพืชเหมือนกับคนในสมัยนี้ (แสดงภาพ 6-1) เวลาที่เขาจะหว่านพืช เขาจะเอาเมล็ดพืชใส่ในยามหรือตะกร้าแล้วถือเดินไปที่นา มีเมล็ดพืชบางส่วนที่จะตกไปตามทางดิน ถ้าทางเดินนั้นไม่มีดินนกที่บินผ่านมาเห็นก็จะกินเมล็ดพืชนั้นเสีย ส่วนเมล็ดพืชบางส่วนก็จะตกไปในดินที่มีหนาม (แสดงภาพ 6-2) เมื่อเมล็ดพืชเริ่มค่นหนามนั้นมีขนาดใหญ่และแข็งแรงกว่าก็จะทำให้เมล็ดพืชนั้นไม่สามารถเติบโตขึ้นได้ ถ้าเป็นอย่างนั้นชาวนาผู้นำสงสารนี้คงจะเก็บเกี่ยวผลได้ไม่มากใช่หรือไม่? แต่ว่ามีเมล็ดพืชบางส่วนที่ตกไปในดินที่ดีทำให้เมล็ดนั้นงอกขึ้นมีรากที่แข็งแรงกลายเป็นต้นไม้ที่เกิดผล นั่นเอง ทำให้ชาวนาได้พืชผลที่ดี (แสดงภาพ 6-3)

สาวกบางคนเมื่อได้ยินพระเยซูเล่าคำอุปมานี้ก็รู้สึกแปลกใจและไม่เข้าใจว่าพระองค์กำลังหมายถึงอะไร? ทำให้พวกเขาารู้สึกว่าบางครั้งคำสอนของพระเยซูนั้นยากเกินกว่าที่เขาจะเข้าใจได้ พระเยซูจึงบอกว่าผู้ที่เปิดจิตใจยอมรับความคิดเรื่องพระเจ้า เขาก็สามารถเข้าใจเรื่องคำอุปมาที่พระองค์เล่าให้ฟังได้ จากนั้นพระองค์ก็เริ่มต้นอธิบายคำอุปมานั้น (แสดงภาพ 6-4) เมล็ดพืชนั้นเปรียบเหมือนพระคำพระเจ้า ดินชนิดต่างๆ เปรียบเหมือนจิตใจของคนที่ยังพระคำของพระเจ้า

ดินชนิดที่ 1 ดินที่อยู่ข้างทาง เป็นดินที่แห้ง แข็ง เมล็ดพืชไม่สามารถจะหยั่งรากได้ ก็เปรียบเหมือนกับคนที่ฟังพระคำของพระเจ้าแล้วไม่ยอมแม้แต่จะทำความเข้าใจ ดังนั้น เมื่อเขาได้ยินพระคำของพระเจ้าและการที่นักมาจิกเมล็ดพืชไปนั้นจึงเปรียบเสมือนซาตานที่มาและทำให้เขาไม่เชื่อในพระคำนั้น

ดินชนิดที่ 2 ดินที่มีหินปนอยู่ เปรียบเหมือนคนที่ได้ยินพระคำและมีชีวิตอยู่กับพระเจ้า ช่วงระยะเวลาสั้นเหมือนกับต้นพืชเล็กๆ ที่ไม่ได้หยั่งรากลึกไปในดิน ไม่ได้ใช้เวลาในการอธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์หรือไปโบสถ์ ฉะนั้น เมื่อเกิดปัญหาขึ้นก็เลิกเชื่อพระเจ้าเสีย

ดินชนิดที่ 3 เต็มไปด้วยหนาม ก็เปรียบเหมือนคนที่ได้ยินพระคำและรับไว้แต่ต่อมาไม่นานเนื่องจากมีงานมากมายทำให้เขาลืมว่าเขามีพระเจ้า สิ่งอื่นๆ เข้ามาแทรกแซงในชีวิตเหมือนหนามที่คอยเบียดเบียนต้นพืชที่กำลังเติบโต ทำให้เขาทิ้งพระเจ้าไป

ดินชนิดที่ 4 ดินดี เปรียบเหมือนคนที่ฟังพระคำแล้วเชื่อและเริ่มที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า ไม่เพียงเท่านั้นเขายังออกไปนำคนอื่นๆ มากมายมาหาพระเยซูด้วย เขาได้ยินและเชื่อฟังพระคำของพระเจ้า

การฟังพระคำและกระทำตามเป็นสิ่งสำคัญมาก พระธรรมยากอบ 1:22 กล่าวว่า “จงเป็นคนที่ประพฤติตามพระวจนะนั้น” เด็กๆ เป็นดินชนิดไหน? (ให้เด็กตอบ) เด็กๆ จะเป็นคนที่ทำตามพระคำของพระเจ้าที่สอนเราได้อย่างไร? เช่น ถ้าวันนี้เราได้เรียนเรื่องการเมืองแบ่งปัน สิ่งของเด็กๆ จะทำเพื่อตอบสนองต่อพระคำของพระเจ้าคืออะไร? (ให้เด็กตอบ) อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ที่จะเป็ดินที่ดีเพื่อเมื่อเมล็ดแห่งพระคำของพระเจ้าตกลงมาในชีวิตของเด็กๆ แล้วเมล็ดแห่งพระคำนั้นจะเติบโตขึ้นในใจของเด็ก

การนำไปประยุกต์ใช้

วันอาทิตย์มักจะมีเด็ก ๆ มาโบสถ์มากมาย ที่โบสถ์มีชั้นเรียนรวี มีขนม มีกิจกรรมเกมส์สนุก ๆ เยอะ ชัยก็เป็นเด็กคนหนึ่ง ที่ไปโบสถ์เพราะอยากกินขนมแต่ชัยไม่ชอบเวลาที่ครูสอนเรื่องพระคัมภีร์ เพราะชัยเบื่องที่ต้องอยู่เฉย ๆ แล้วนั่งฟัง ชัยจึงไม่ตั้งใจฟังสิ่งที่ครูสอน พอตอนท้ายครูได้ถามคำถามเพื่อทบทวน ปรากฏว่าชัยตอบไม่ได้คนเดียว นอกนั้นเพื่อน ๆ ตอบได้หมดชัยจึงรู้สึกอายที่ตอบไม่ได้ จากนั้นเป็นต้นมาพอถึงเวลาเรียนเรื่องพระคัมภีร์ชัยจึงตั้งใจฟัง เพราะกลัวจะตอบไม่ได้อีก ชัยไม่ใช่อายแต่จากการตั้งใจฟังทำให้ชัยค่อย ๆ ซึมซับพระคำของพระเจ้าทีละน้อย จนชัยเองก็ทำตามพระคำของพระเจ้าไม่รู้ตัว จากที่เมื่อก่อนเวลาแจกขนมชัยจะต้องวิ่งไปก่อนเพื่อให้ได้เป็นคนแรก ตอนนี้ชัยก็ให้ของที่อายุน้อยกว่าไปก่อนไม่วิ่งไปแย่งกับเพื่อนผู้หญิงแต่ต่อท้ายแถวรอ

คำถามทบทวน

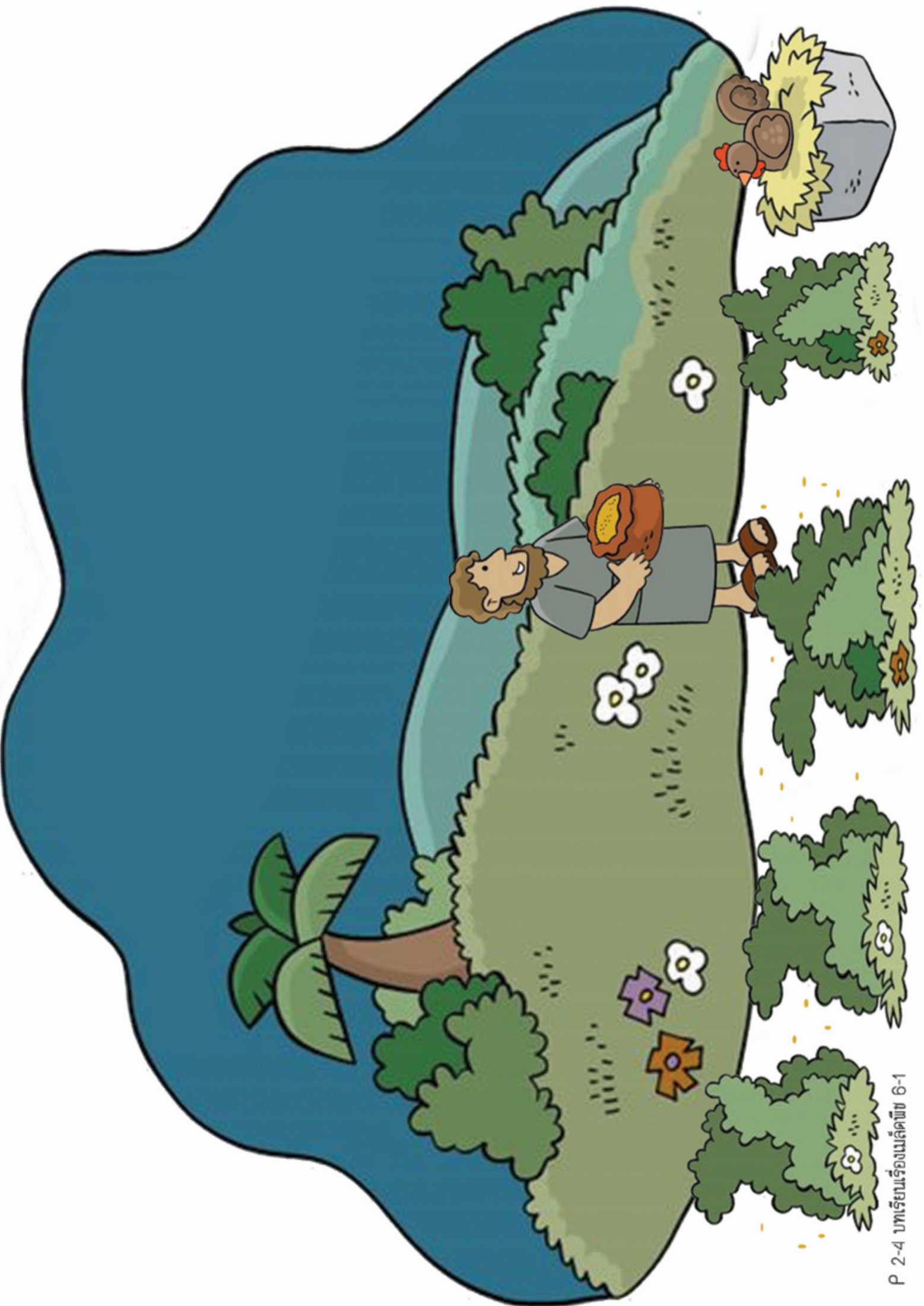
1. คำอุปมาคืออะไร? (การนำสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวมาใช้เปรียบเทียบกับเรื่องที่จะสอนเพื่อ ทำให้เรื่องนั้นเข้าใจง่ายขึ้น)
2. เมล็ดพืชของชาวนาตกไปในดินชนิดใดบ้าง? (ริมทาง, ดินที่มีหิน, ดินที่มีหนาม, ดินดี)
3. เมล็ดพืชในคำอุปมาหมายถึงอะไร? (พระคำของพระเจ้า)
4. เราจะเป็นดินดีที่ทำให้เมล็ดพืชที่ตกนั้นเติบโตได้อย่างไร? (เมื่อได้ฟังพระคำแล้วก็ เชื่อฟังและทำตามพระคำนั้น)

เพลง “เชื่อและฟังคำ”

เชื่อและฟังคำ ไม่มีทางอื่นเที่ยงธรรม
พระเยซูโปรดให้ความสุข แก่ผู้เชื่อและฟังคำ

กิจกรรมท้ายบท

แจกกระดาษแข็งให้เด็กคนละแผ่น จากนั้นให้เด็กเขียนคำว่า “เชื่อและทำตามพระวจนะ” แล้วใช้เมล็ดพืชชนิดต่าง ๆ ที่ครูเตรียมมาติดที่ตัดหนังสือหรือตกแต่งภาพก็ได้ตามที่เด็ก ๆ ชอบ

บทที่ 6 ให้เด็กๆ ตัดการ์ดทั้ง 4 ใบออกมา จากนั้นให้เด็กๆ เล่าให้เพื่อนฟังว่า พระเยซูได้พูดถึงเมล็ดที่ตกในดินแต่ละชนิดไว้อย่างไรบ้าง (ให้จับคู่แล้วสลับกันเล่า เสร็จแล้วเปลี่ยนคู่แล้วสลับกันเล่าไปเรื่อยๆ)

ชาวสวนตัวน้อย

มาเล่าเรื่องราวของเมล็ดพืชให้เพื่อนฟัง

ข้อพระคัมภีร์   ลูกา 10:25-37

ข้อท่องจำ   “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”   ลูกา 10:27

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนให้เด็กรู้เรื่องของชาวสะมาเรียใจดีและให้เด็ก ๆ แสดงความรักและความห่วงใยต่อผู้อื่น   ซึ่งพระเจ้าพอพระทัยเมื่อเด็ก ๆ มีใจที่เปี่ยมด้วยความรัก

ข้อคิดสำหรับครู

สะมาเรียเป็นแคว้นที่อยู่ระหว่างกาลิลีและยูเดีย ชาวสะมาเรียเป็นชาวยิวหรืออิสราเอลที่แต่งงานกับชนต่างชาติ ลูกที่เกิดจึงมีสายเลือดผสมระหว่างชาวยิวกับชาติอื่น ๆ ชนกลุ่มนี้จึงได้ชื่อว่าชาวสะมาเรียซึ่งไม่ได้เป็นชาวยิวแท้ ชาวสะมาเรียรู้สึกว่าการที่คนต่างชาติมากราบไหว้บูชาที่ภูเขาเกอร์ซิมไม่ใช่งามใจเหมือนที่ชาวเยรูซาเล็มด้วยเหตุนี้เองทำให้ชาวยิวเป็นศัตรูกับชาวสะมาเรีย เมื่อเดินทางผ่านแคว้นสะมาเรียพวกเขาจะไม่เดินผ่านไปทางนั้นโดยตรงแต่จะเดินอ้อมไปทางอื่นชาวสะมาเรียเองก็ไม่ชอบชาวยิวเช่นกัน ฉะนั้นการที่ชาวสะมาเรียที่กำลังเดินทางจะมาหยุดขอความช่วยเหลือจากชาวยิวนั้นจึงไม่เคยเกิดขึ้นแต่อาทิตย์นี้เราจะมาเจอเหตุการณ์ที่แปลกประหลาดมากซึ่งแปลกสำหรับชาวสะมาเรียด้วยเหมือนกัน

อธิษฐาน

นำเด็ก ๆ อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยให้แต่ละคนเป็นคนที่มีใจรักเพื่อนบ้าน

วิธีสอนข้อท่องจำ

ตัดกระดาษเป็นรูปหัวใจขนาดใหญ่พอที่จะเขียนข้อความแล้วเด็กมองเห็นตัดจำนวน 6 ชิ้น จากนั้นพับครึ่งหัวใจเอาด้านหนึ่งทากาวประกบกับอีกด้านหนึ่ง เอาชิ้นอื่น ๆ มาทากาวประกบกันไปเรื่อย ๆ แต่ชั้นแรกกับชั้นสุดท้ายไม่ต้องทากาวติดกัน

จากนั้นเขียนข้อความ   “จงรัก”   ใส่ระหว่างหัวใจดวงที่ 1,2

เขียน   “เพื่อนบ้าน”   ใส่ระหว่างหัวใจดวงที่ 2,3

เขียน   “เหมือนรัก”   ใส่ระหว่างหัวใจดวงที่ 3,4

เขียน   “ตนเอง”   ใส่ระหว่างหัวใจดวงที่ 4,5

เขียน   “ลูกา 10:27”   ใส่ระหว่างหัวใจดวงที่ 5,6

เปิดหัวใจที่ละส่วน   ไล่ตั้งแต่ 1,2 เพื่อให้เด็กอ่านข้อความ จนกระทั่งถึงอันสุดท้าย

นำสู่บทเรียน

ต่อจากการท่องข้อท่องจำ ให้เด็ก ๆ ลองมาเป็นผู้เปิดหัวใจแล้วให้เพื่อน ๆ เป็นคนท่อง อาจจะใช้กระดาษคนละสี่ติดหัวใจก็ได้แล้วให้เด็ก ๆ จำว่าหากเปิดสลับไม่เรียง สีนั่นคือคำว่าอะไร

บทเรียนจากพระคัมภีร์

วันหนึ่งมีนักกฎหมายชาวยิวคนหนึ่งมาถามพระเยซูว่า “อาจารย์ครับผมจะต้องทำอะไรเพื่อจะได้มีชีวิตนิรันดร์” ที่จริงเขาต้องการทดลองดูว่าพระเยซูจะตอบเขาอย่างไรเท่านั้น พระองค์จะเชื่อในพระคัมภีร์เดิมเหมือนพวกเขาหรือไม่ พระเยซูจึงย้อนถามนักกฎหมายคนนั้นว่า “ในธรรมบัญญัติ (พระคัมภีร์เดิมที่ชาวยิวเชื่อ) สอนไว้อย่างไร? เขาตอบว่า “จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของเจ้า ด้วยสุดกำลัง และสุดสิ้นความคิดของเจ้า และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” เขาตอบโดยไม่ต้องเปิดพระคัมภีร์ขึ้นอ่าน เขารู้อยู่แล้วแล้วเรื่องพระบัญญัติที่พระเจ้าประทานให้กับโมเสสและโมเสสก็ได้บันทึกไว้เพื่อให้ทุกคนได้รู้ว่าพระเจ้าต้องการให้เรารักพระองค์ด้วยจิตใจ กำลัง และความคิด เพราะสิ่งที่เรากระทำหรือคิดนั้นจะแสดงถึงความรักที่เรามีต่อพระองค์

พระเยซูตอบว่า “ท่านพูดถูกแล้ว จงกระทำอย่างนั้น แล้วท่านจะมีชีวิตนิรันดร์ในสวรรค์” นักกฎหมายคนนั้นทำเหมือนไม่เข้าใจประโยคหลังที่พระเยซูตอบ “จงรักเพื่อนบ้านเหมือน รักตนเอง แล้วใครเป็นเพื่อนบ้านของผม” เด็ก ๆ มีเพื่อนบ้านมั๊ย? เพื่อนบ้านที่ดีควรทำตัวอย่างไร? (ให้เด็กตอบ)

แทนที่พระเยซูจะตอบนักกฎหมายคนนั้นตรงๆ แต่พระเยซูกลับเล่าคำอุปมาแทน (แสดงภาพ 7-1) วันหนึ่งขณะที่ชายชาวยิวคนหนึ่งกำลังเดินทางจากเยรูซาเล็มไปยังเมืองเยรีโค (แสดงภาพ 7-2) ในระหว่างทางก็ถูกโจรปล้นเอาเสื้อผ้าของเขาและทุบตีแล้วทิ้งเขาไว้ข้างทางเกือบจะตาย (แสดงภาพ 7-3) เมื่อญูโรหิตคนหนึ่งเดินทางผ่านมา อาจจะเป็นเพราะเขากำลังรีบหรือมีงานสำคัญต้องทำเมื่อเขาเห็นชายผู้บาดเจ็บนั้นก็รีบเดินเลยไปเสีย อีกไม่นานมีชาวยิวอีกคนหนึ่งเดินมาเห็นเขามองดูชายผู้บาดเจ็บสักครู่แล้วตัดสินใจที่จะไม่ยุ่งเกี่ยว เพราะอาจจะคิดว่าถ้าช่วยเหลือเขาก็คงต้องเสียเวลามาก หรือเกิดกลัวว่าบางทีโจรนั้นอาจจะหลบอยู่แถวนั้นแล้วโผล่มาทำร้ายเขาตอนที่กำลังช่วยอยู่เขาก็จะบาดเจ็บไปด้วยอีกคน

ชายที่บาดเจ็บยังคงร้องขอความช่วยเหลือ “ช่วยด้วย ช่วยด้วย” แต่ชายสองคนคงจะกลัวหรือมีงานอื่นต้องทำ จึงต้องรีบไปแล้วทิ้งเขาไว้

และแล้วก็มีชายอีกคนเดินผ่านมา ชายคนนี้เป็นชาวสะมาเรีย จำได้มั๊ยชาวยิวกับชาวสะมาเรียไม่ถูกกันแต่เมื่อชาวสะมาเรียคนนั้นเดินผ่านมาและมองเห็นว่าชาวยิวคนนั้นบาดเจ็บอยู่ข้างทางก็สงสาร (แสดงภาพ 7-4) เขาจึงลงจากหลังลาทำความสะอาดบาดแผล หามเขาขึ้นหลังคาแล้วพาไปยังโรงแรมที่พัก เขาจัดการให้ชายคนนี้ได้พักและจ่ายค่าที่พักไว้ให้ ถึง 2 วันเพื่อให้ร่างกายมีโอกาสรักษาฟื้น ยิ่งกว่านั้นเขายังสัญญาว่าจะจ่ายเงินเพิ่มให้อีกถ้าไม่พอ

เมื่อพระเยซูเล่ามาถึงตรงนี้ จึงได้ถามนักกฎหมายนั้นว่า “ใครเป็นเพื่อนบ้านของชาวยิวที่ถูกทำร้าย?” เด็ก ๆ คิดว่าใครเป็นเพื่อนบ้านของชาวยิวคนนั้น? (ให้เด็กตอบ)

นักกฎหมายตอบว่า “ชายที่มีใจเมตตาตากรุณานั้นแหละเป็นเพื่อนบ้าน” พระเยซูต้องการให้เราใจเมตตาตากรุณาต่อผู้อื่นด้วย เราควรเมตตาต่อผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ เราควรช่วยเหลือทุกคนที่ต้องการความช่วยเหลือ ไม่ใช่แค่ช่วยคนที่อยู่ใกล้ตัว หรือเฉพาะคนที่เรารักเท่านั้น

บางครั้งอาจเป็นการยากที่จะแสดงความรักต่อคนที่เราไม่รู้จักหรือไม่สนิท แต่ขอพระเจ้าทรงให้กำลังกับเราขอความรักของพระเจ้าหลั่งไหลเข้าสู่ใจของเราเพื่อที่เราจะรักและมีใจเมตตาต่อคนอื่นได้

การนำไปประยุกต์ใช้

โชติ เป็นเจ้าหน้าที่ของคริสตจักรแห่งหนึ่ง เขาทำงานสำรวจข้อมูลของคนยากจนหรือคนที่ต้องการความช่วยเหลือ วันหนึ่งขณะที่เขากำลังเดินไปในย่านชุมชน เขาก็พบกับผู้หญิงคนหนึ่งกับลูกที่หน้าตามอมแมม กำลังเก็บเศษกระดาษ เศษกระป๋อง เศษเหล็กที่คนเอามาทิ้ง โชติเดินเข้าไปทักทายผู้หญิงคนนั้นตกใจปนแปลกใจที่ทำไมคนที่แต่งตัวดูดีถึงมากุ้ยกับเขา ทั้งสองเริ่มพูดคุยกันและโชติบอกไปว่าเขาเป็นคริสเตียนและเล่าเรื่องพระเจ้าให้เธอฟังนิดหนึ่งแต่ผู้หญิงคนนั้นก็ไม่สนใจ เธอคิดว่าเธอยากจนขนาดไม่มีข้าวจะกินอยู่แล้วจะให้มาสนใจเรื่องคริสเตียนอีกทำไม โชติก็ไม่ได้ทำอะไรแต่เมื่อเขาไปย่านชุมชนและเจอผู้หญิงคนนั้นโชติก็จะเข้าไปคุยและให้ความช่วยเหลือเล็กๆ น้อยๆ เท่าที่จะทำได้ นานวันเข้าผู้หญิงคนนี้ก็สัมผัสได้ถึงความรักของพระเจ้าจึงได้ยอมเปิดใจให้พระเจ้า

คำถามทบทวน

1. ใครที่มาถามพระเยซูว่าทำอะไรจึงจะมีชีวิตนิรันดร์? (นักกฎหมายชาวยิว)
2. พระบัญญัติที่พระเจ้ามอบให้กับโมเสสคือ? (จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเรา ด้วยสุดจิตสุดใจของเรา ด้วยสุดกำลัง และสุดสิ้นความคิดของเรา และจงรักเพื่อน บ้านเหมือนรักตนเอง)
3. พระเยซูเล่าคำอุปมาเรื่องอะไร? (ชาวสะมาเรียใจดี)
4. ใครคือเพื่อนบ้านของเรา? (ใครก็ได้ที่ต้องการความช่วยเหลือจากเรา)

เพลง “พระคริสต์รักคุณ”

ฉันคิดถึงคุณอยากบอกถึงความในใจ
คิดถึงด้วยใจ ด้วยใจที่ปรารถนา
อยากบอกว่าชีวิตมีคุณค่า ด้วยวาจาที่มาเป็นเสียงเพลง
พระคริสต์รักคุณ คุณรู้บ้างหรือเปล่า
โยทำไศกเศร้า ดูชีวิตแข็งๆ
อย่าเพิ่งเบื่อ ต่วนคิดทำลายตนเอง
มาฟังเพลง พระเยซูทรงรักคุณ
แม่คุณ (แม่คุณ) จะเป็นเช่นไร
แม่ใจ (แม่ใจ) ไร้ความอบอุ่น
พระเยซู ทรงรักคุณ ทรงเกื้อหนุนตลอดเวลา

กิจกรรมท้ายบท

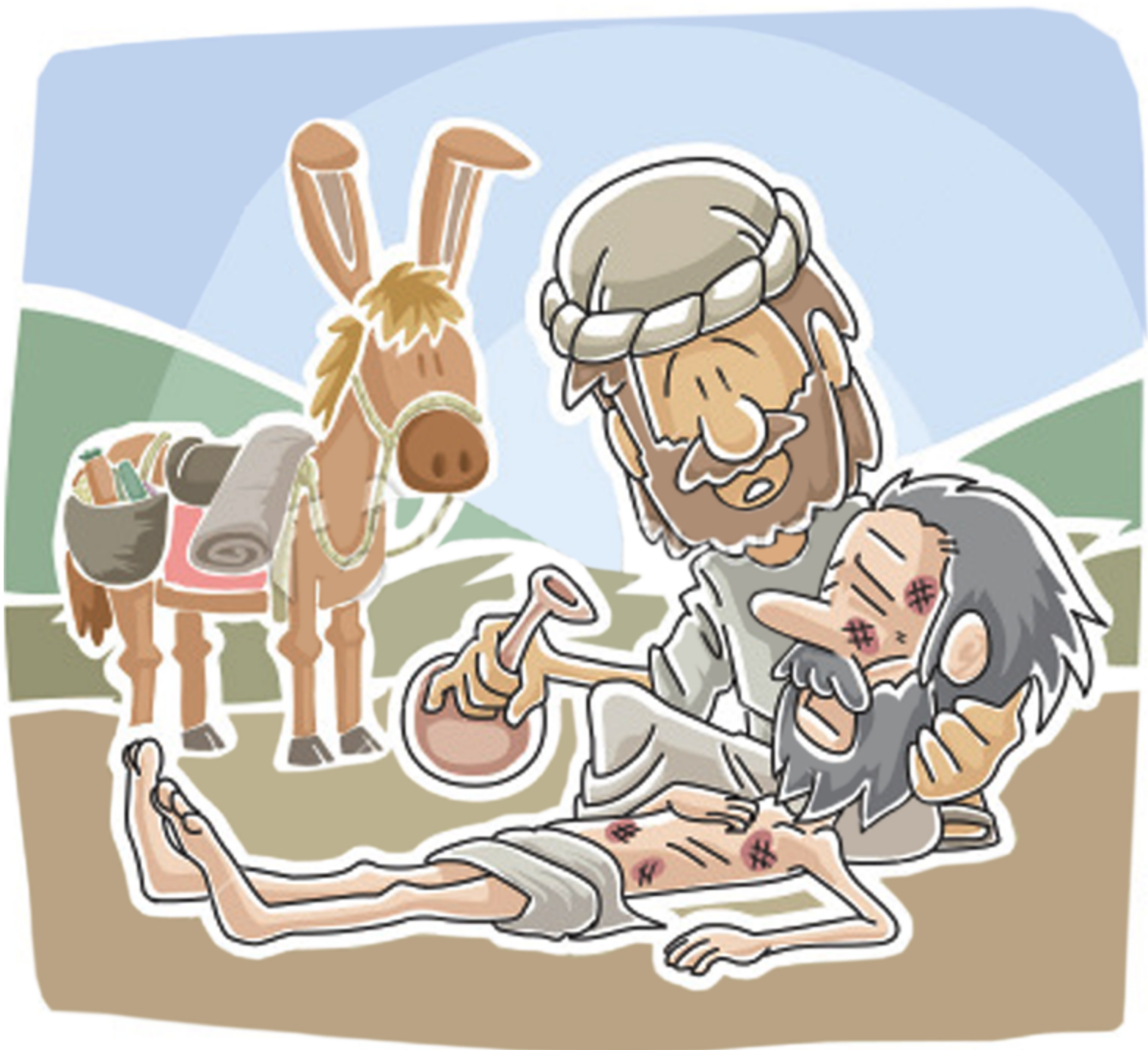
ให้เด็กๆ ออกมาแสดงละคร “ชาวสะมาเรียใจดี”

ข้อพระคัมภีร์   ลูคา 15:11-32

ข้อท่องจำ   “ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ประเสริฐ และพร้อมที่จะให้อภัย” สดุดี 86:5

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนให้เด็ก ๆ รู้ว่าพระเจ้าทรงรักเราแม้ว่าเราทำผิดและทรงเต็มใจที่จะยกโทษให้เมื่อเราทำผิด เพียงแค่เราสารภาพความผิดนั้นต่อพระองค์

ข้อคิดสำหรับครู

คำอุปมาเรื่องบุตรน้อยหลงหายเป็นเรื่องที่พระเยซูสอนเราทั้งหลายให้สัมผัสกับความรักและการยกโทษของพระเจ้า ในพระคำตอนนี้ทำให้เราเห็นถึงเสรีภาพของมนุษย์ในการเลือกที่จะทำผิด ความชั่ว ความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นเมื่อทำผิดบาป ความชื่นชมยินดีและการให้อภัยเมื่อมีการกลับใจใหม่ ยิ่งไปกว่านั้นยังทำให้เราเห็นความรักที่ไม่มีเงื่อนไขใดๆ ของพระเจ้า พระองค์ทรงรักลูกของพระองค์ทุกคน แม้ว่าลูกของพระองค์จะพลอจะทำบาป พระองค์ก็ยังต้อนรับเขากลับมาสู่อ้อมแขนในฐานะบุตร ไม่ใช่คนไข้และยังให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่เขาด้วย

เด็ก ๆ ในวัยชั้นประถมต้นนี้เพิ่มเริ่มเข้าใจถึงลักษณะทางธรรมชาติของพระเจ้า แต่พวกเขาก็สามารถสังเกตและเรียนรู้ได้จากเรื่องบุตรน้อยหลงทางนี้ ตัวอย่างนี้จะช่วยให้เด็ก ๆ เข้าใจการกลับใจใหม่และความรักที่ไม่มีเงื่อนไขของพระเจ้าได้ดีขึ้น ครูควรอธิษฐานขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานในใจของเด็ก ๆ แต่ละคนเพื่อเขาจะได้รับความรักในพระเยซู

อธิษฐาน

นำเด็ก ๆ อธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับความรักและการให้อภัยของพระองค์ที่มีให้เราทุกคนโดยไม่คำนึงว่าเราเป็นใครและทำอะไร

นำสู่บทเรียน

เขียนประโยค “การยกโทษคืออะไร?” บนกระดาน จากนั้นให้เด็ก ๆ เสนอความคิดเห็น

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เด็ก ๆ เคยคิดอยากจะทำอะไรนอกบ้านไปอยู่ที่อื่นไหม? (ให้เด็กตอบ) พระเยซูได้เล่าคำอุปมาเรื่องชายคนหนึ่งซึ่งออกจากบ้านไปโดยปกติชายคนนี้อาศัยอยู่กับพ่อและพี่ชาย พ่อของเขาสัญญาว่าจะแบ่งทรัพย์สมบัติให้แก่ลูกชายทั้งสองเมื่อถึงเวลาอันควรแต่ลูกชายคนเล็กไม่อยากจะรอ เขาเบื่อกการใช้ชีวิตที่แต่ละวันต้องอยู่ในนา ทำงานตากแดด ตากฝน คอยหว่านพืช ปลูกผักเขาอยากจะได้เงินแล้วออกไปทำในสิ่งที่เขาชอบ

ชายคนนั้นจึงไปหาพ่อแล้วพูดว่า “พ่อครับ ผมเบื่อไม่อยากจะรอเวลาที่พ่อจะแบ่งสมบัติให้ ผมขอส่วนที่ผมจะได้ตอนนี้เลยได้ไหมครับ” บางทีพ่ออาจจะรู้สึกผิดหวังในสิ่งที่ลูกพูดแต่พ่อก็ยอมตกลงที่จะแบ่งสมบัติส่วนนั้นให้กับลูก (แสดงภาพ 8-1) อีก 2-3 วันต่อมาชายคนนั้นก็รีบเก็บเสื้อผ้าและเงินที่ได้เพื่อเตรียมตัวจะออกไปจากบ้าน เขาอยากไปให้ไกลที่สุดเท่าที่จะไปได้ เขาคิดว่าชีวิตที่อยู่ในเมืองใหม่นั้นน่าจะตื่นเต้นกว่าเมืองที่เขาอยู่เป็นแน่ ไม่มีใครคอยสั่งให้เขาทำอะไร เขาจะได้ใช้ชีวิตในแบบที่ชอบ (แสดงภาพ 8-2) เขานำเงินที่ได้จากพ่อไปซื้อเสื้อผ้าใหม่ใส่ เขามีเพื่อนใหม่มากมายในเมืองนี้ ชีวิตนี้ช่างเต็มไปด้วยอิสระ ทำอะไรก็ได้ตามใจต้องการโดยไม่ต้องคอยทำตามคำสั่งใคร เขากินเที่ยวไปวัน ๆ โดยไม่ได้ทำงานอะไรอยู่มาไม่นานเงินที่มีก็หมดไป แคมขำร้ายเพื่อนที่เคยมีก็หายไปด้วยแยะไปกว่านั้นช่วงเวลานั้นเกิดการกัณดารอาหารด้วย อากาศร้อนและแห้งแล้งติดต่อกันเป็นเวลานานทำให้ผืนดินไม่สามารถปลูกพืชใดได้เลยทำให้ไม่มีอาหารเพียงพอสำหรับทุกคน

เด็ก ๆ คิดว่าชายคนนั้นควรทำอย่างไร? (ให้เด็กตอบ) เขาเริ่มหางานทำและตัดสินใจทำทุกอย่างเพื่อให้ได้งานทำและมีอาหารกินแต่ไม่มีใครให้งานเขาทำเลย ในที่สุดก็มีขบวนการหนึ่งยอมให้เขาทำงานด้วย งานที่เขาต้องทำคือเป็นคนเลี้ยงหมู (แสดงภาพ 8-3) ดังนั้น เขาจึงต้องไปเลี้ยงหมูทุกวัน บางครั้งเขารู้สึกท้อใจมาจนกระทั่งมองดูว่าอาหารหมูนั้นดูน่าอร่อยไปด้วย ขณะที่เขากำลังให้อาหารหมูอยู่นั้นเขาหยุดดูหมูกินอาหารและเขาสำนึกได้ว่าเมื่อเขาอยู่ในบ้านของพ่อ แม้แต่คนใช้ก็ยังมียาอาหารกินอย่างเหลือเฟือ แล้วทำไมเขาจึงต้องมาอด ๆ อยาก ๆ นั่งรอความตายอยู่แบบนี้ เขาก็คิดว่าให้เขากลับไปเป็นคนรับใช้ที่บ้านของพ่อจะดีเสียกว่า

คิดได้ดังนั้นชายคนนั้นจึงตัดสินใจเดินทางกลับบ้านและคิดว่าจะไปบอกพ่อว่า “พ่อครับ ผมได้ทำผิดต่อพระเจ้าและต่อพ่อ ผมไม่ตีพ่อกีที่จะได้เป็นลูกของพ่ออีกต่อไป ได้โปรดให้ผมกลับมาเป็นเพียงคนรับใช้ในบ้านนี้ด้วยเถิด”

เขาจึงลาออกจากการเป็นคนเลี้ยงหมูแล้วเดินทางกลับบ้าน ขณะที่เดินทางใกล้จะถึงบ้านเด็ก ๆ คิดว่า ชายคนนี้จะรู้สึกอย่างไรบ้าง? (ให้เด็กตอบ) เขาต้องการกลับไปบ้านหาพ่อและสารภาพความผิดกับพ่อ ขณะที่เดินทางใกล้จะถึงบ้านพ่อของเขาได้เห็นเขาแต่ไกล พ่อของเขาไม่ได้โกรธหรือต่อว่าอะไรเขาแต่กลับวิ่งออกมาจับและกอดจูบลูกชายด้วยความรักและสงสาร ชายคนนั้นจึงพูดกับพ่อว่า “พ่อครับ ผมได้ทำผิดต่อพระเจ้าและต่อพ่อ ผมไม่ตีพ่อกีที่จะเป็นลูกของพ่อ” ยังไม่ทันที่จะพูดจบ (แสดงภาพ 8-4) พ่อเขาก็พูดเสียงดังสั่งคนรับใช้ว่า “จงไปจัดเตรียมเสื้อผ้า แหวน และรองเท้าที่ดีที่สุด มาให้ลูกชายฉัน เอาแกะตัวที่อ่อนที่สุดไปฆ่าเพื่อทำอาหารเย็น เราจะเลี้ยงฉลองการกลับมาของลูกชายที่หายไปเขาเป็นเหมือนคนที่ตายไปแล้วเกิดใหม่ ฉันพบเขาแล้ว”

เมื่อพี่ชายกลับมาจากทำงานในทุ่งนาที่เห็นว่าที่บ้านมีงานเลี้ยงใหญ่โต พอรู้ว่าพ่อเป็นคนจัดต้อนรับน้องชายที่หายไป เขาไม่รู้ว่าทำไมต้องจัดงานเลี้ยงใหญ่โตเช่นนี้ เขาจึงพูดกับพ่อว่า “ในตลอดปีนี้ ผมได้ทำงานหนักและช่วยพ่อทุกอย่างแต่พ่อไม่เคยจัดงานเลี้ยงใดๆ ให้ผมเลยแต่น้องที่ผลาญเงินพ่อไปใช้หมดแล้วกลับมา พ่อกลับจัดงานเลี้ยงต้อนรับเขา”

พ่อจึงตอบว่า “เป็นการถูกต้องแล้วไม่ใช่หรือที่จะเลี้ยงฉลอง เพราะเขาเป็นน้องชายที่เหมือนว่าตายไปแล้วแต่เดี๋ยวนี้อีกกลับมีชีวิต เขาหลงหายไปแต่เดี๋ยวนี้อาพพบเขาแล้ว” พ่อได้ยกโทษให้ลูกชายคนเล็กและต้อนรับเขากลับมาในฐานะลูก พ่อรู้สึกดีใจเมื่อเขากลับมา

พระเจ้าพระบิดาที่อยู่บนสวรรค์ก็พร้อมเสมอที่จะยกโทษให้ภัยเมื่อเรากลับมาหาพระองค์ (อ่านยอห์น 1:9) เด็กๆ ต้องการรับการยกโทษบาปไหม? (เปิดโอกาสให้กับเด็กที่ยังไม่รู้จัก พระเจ้าได้ต้อนรับพระเจ้าเข้ามาในชีวิต อธิษฐานเผื่อเด็กๆ)

คำถามทบทวน

1. ลูกชายคนเล็กขออะไรจากพ่อ? (มรดกส่วนที่จะเป็นของเขา)
2. หลังจากได้มรดกแล้วเขาเดินทางไปที่ไหน? (ไปเมืองอื่น)
3. ทำไมเขาจึงคิดอยากกลับบ้านอยู่บ้าน? (เงินหมด ไม่มีอาหารกิน และสำนึกผิด)
4. เมื่อมาถึงบ้าน พ่อของเขาทำอะไร? (จัดงานเลี้ยงต้อนรับการกลับมา)

เพลง “พระองค์ทรงคอย”

ถึงเราจะเป็นคนบาปนักหนา	พระเยซูทรงรักเรา
ถึงเราทนทุกข์และทรมาน	ขราหรือว่ายังเยาว์
พระองค์ทรงคอยเราอยู่	ทรงดูด้วยรักมากมาย
ขอโปรดให้กำลังทำตามน้ำพระทัย	
พระองค์ก็ยังคอยเราอยู่	จนเราสิ้นลมหายใจ

กิจกรรมท้ายบท

แจกกระดาษให้เด็ก จากนั้นให้วาดภาพที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนจากพระคัมภีร์ว่าเมื่อเขาได้เรียนไปแล้ว เขาคิดถึงภาพอะไรจากเรื่องที่เรียน เมื่อวาดเสร็จให้เด็กได้อธิบายภาพด้วยว่าทำไมเขาจึงวาดภาพนี้

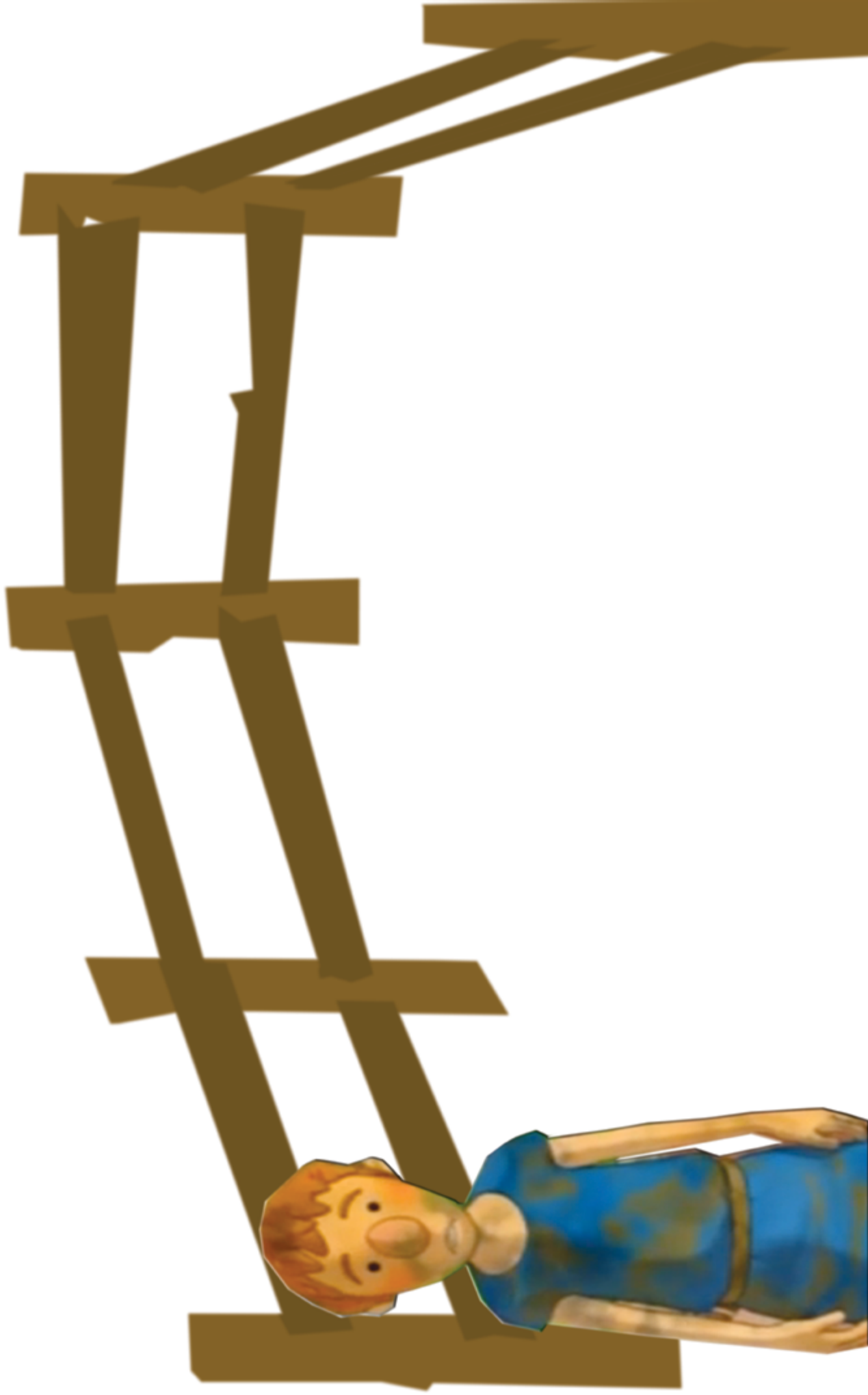

บทที่ 8 สัตว์ชนิดใดที่บุตรน้อยหลงหายไปเสียงเมื่อตอนที่เขาไม่มีเงิน ให้เด็กๆ วาดภาพสัตว์นั้นในคอกด้านล่าง ระบายสีสัตว์ตัวนั้นให้สวยด้วยนะ

ข้อพระคัมภีร์   มาระโก 12:41-44

ข้อท่องจำ   “ท่านทั้งหลายได้รับเปล่าๆ จงให้เปล่าๆ”   มัทธิว 10:8

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนให้เด็ก ๆ เห็นแบบอย่างการถวายของทัญหมายและหนุนใจให้เด็ก ๆ ถวายด้วยความเต็มใจ

ข้อคิดสำหรับครู

เด็กชั้นประถมต้นสามารถเข้าใจค่าของเงินแล้ว เมื่อสอนเรื่องการถวายไม่ไข่มุ่งเน้นไปที่จำนวนเงินว่ามากหรือน้อยแต่ให้เน้นที่วัตถุประสงค์ในการถวายและทัศนคติที่มีต่อการถวาย พระเยซูให้เหล่าสาวกได้เห็นท่าทีของทัญหมายที่เธอเต็มใจถวาย ถึงแม้ว่าจะมีเงินเพียงเล็กน้อย หนุนใจให้เด็ก ๆ ถวายส่วนดีที่เขามีแต่พระเจ้าและถวายด้วยความเต็มใจ ครูอาจทำกล่องสำหรับการถวายพิเศษในชั้นเรียนนี้ อาจเป็นการถวายเพื่อโครงการใดโครงการหนึ่งเป็นพิเศษ

อธิษฐาน

นำเด็ก ๆ อธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับเงินที่เรามีสำหรับซื้อของต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นของใช้ ขนม ของเล่น แต่ที่สำคัญให้เด็ก ๆ เก็บเงินสำหรับส่วนที่เป็นสืบลดด้วย หนุนใจให้เด็ก ๆ ถวายด้วยความเต็มใจ

วิธีท่องข้อท่องจำ

ให้เด็ก ๆ ท่องข้อท่องจำด้วยกันหลายๆ รอบจนจำได้ จากนั้นให้เขียนเป็นวงกลมแล้วให้พูดคนละคำ ไล่ไปทางขวามือ เช่น คนที่ 1 พูด “ท่าน” คนที่ 2 พูด “ทั้ง” คนที่ 3 พูด “หลาย” ไปเรื่อยๆ จนรอบวง ถ้าพูดจบประโยคแล้วแต่ยังมีเด็กที่ไม่ได้พูดก็ให้เริ่มต้นท่องใหม่จนครบ

นำสู่บทเรียน

เกมส์ “หนึ่งบาท กับ ห้าสิบลสตางค์”

กติกา   เด็กผู้หญิง = หนึ่งบาท   เด็กผู้ชาย = ห้าสิบลสตางค์

เปิดเพลงให้เด็กเดินไปเรื่อยๆ เมื่อปิดเพลงให้ครูบอกว่ากี่บาท เช่น 3 บาท ก็ให้เด็กจับกลุ่มกัน จะเป็นเด็กผู้หญิง 3 คนก็ได้ หรือเด็กผู้หญิง 2 คน ผู้ชาย 2 คนก็ได้ จับกลุ่มยังไงก็ได้ให้ได้จำนวนเท่าที่ครูบอก กลุ่มไหนที่จับได้ไม่ครบตามจำนวนก็ให้นั่งลง เล่นไปเรื่อยๆจนกระทั่งใกล้หมด

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เด็กๆ เคยถวายทรัพย์ไหม? ทำไมเราต้องถวายทรัพย์ด้วย? (ให้เด็กตอบ) ทุกคนคงเคยถวายทรัพย์ในวันอาทิตย์เพื่อคริสตจักรจะได้มีเงินไปทำพันธกิจต่างๆ หรือว่าซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็นของคริสตจักรหรือแม้กระทั่งซื้อกระดาษหรือสีเพื่อใช้ในชั้นเรียนวีของเรา เงินที่เด็กๆ ถวายอาจจะได้มาจากเงินค่าขนม เงินจากการรับจ้างทำงานเล็กๆ น้อยๆ แล้วเด็กๆ เก็บมาเพื่อถวายในวันอาทิตย์ พระเจ้าทรงอวยพรเรามาก โดยการให้เรามีเงินใช้มีเงินซื้ออะไรกิน มีเสื้อผ้าใส่ เราควรจะถวายเงินเพื่อแสดงความขอบคุณที่พระเจ้าอวยพรเรามากขนาดนั้น

บางคนเข้าใจผิดคิดว่าต้องมีเงินมากถึงจะถวายได้และเมื่อถวายมากก็จะได้รับการยกย่องแต่พระเยซูสอนให้เราทำที่ในการถวายอย่างถูกต้อง โดยพระองค์ได้ชี้ให้เห็นจากชีวิตของหญิงคนหนึ่ง ขณะที่พระองค์เข้าไปที่วิหารซึ่งเป็นสถานที่นมัสการพระเจ้าในสมัยนั้นในพระวิหารจะมีตู้ถวายอยู่เพื่อให้คนที่มานมัสการได้ถวายทรัพย์ของเขาลงไป เมื่อไปถึงตู้ถวายพระองค์หยุดสังเกตดูการถวายของผู้คน (แสดงภาพ 9-1) มีชายร่ำรวยคนหนึ่งเอาเงินจำนวนมากมาใส่ตู้ ต่อมาหญิงหม้าย (แสดงภาพ 9-2) ซึ่งเป็นคนจนเอาเงินเหรียญทองแดง 2 เหรียญซึ่งมีค่าเท่ากับ 25 สตางค์ใส่ลงในตู้ เด็กๆ คิดว่าใครที่ถวายมากกว่ากัน? เพราะอะไร? (ให้เด็กตอบ)

ชายที่ร่ำรวยถวายเงินจำนวนมากเนื่องจากเขามีเงินมากจนกระทั่งเหลือพอที่จะนำเงินมาถวายมากๆ ได้ (แสดงภาพ 9-3) ส่วนหญิงหม้ายเป็นคนที่ยากจนที่สุดแต่ยังเอาเงินที่มีอยู่สำหรับการเลี้ยงชีพของนางมาใส่ในตู้ถวายจนหมด เธอมีความเต็มใจที่จะถวายถึงแม้จะต้องอดอาหารหรือต้องขาดสิ่งจำเป็นในชีวิตเธอก็ยอม เธอไม่เพียงรู้ว่าต้องถวายแต่ในใจของเธอพร้อมที่จะให้ทุกอย่างกับพระเจ้าด้วย

เวลาที่เด็กๆ ถวายทรัพย์ เด็กๆ ให้ด้วยความเต็มใจไหม? (ให้เด็กตอบ) เมื่อเราเลือกที่จะถวายให้พระเจ้าก่อนสิ่งที่เราต้องการ ไม่ว่าจะเป็นของเล่น ขนม เสื้อผ้าสวยๆ หรือรองเท้าคู่มือใหม่ พระเจ้าสามารถอวยพรเราได้เสมอแต่เราจะต้องยอมให้พระเจ้าด้วยใจยินดีไม่ใช่เพื่อแลกเปลี่ยนในสิ่งที่ต้องการ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้สิ่งของที่ต้องการแต่เราก็ยังต้องถวายด้วยความเต็มใจเสมอ

การถวายด้วยความเต็มใจไม่ใช่การถวายแค่เงินเท่านั้นแต่รวมถึงทุกสิ่งที่มีอยู่ ที่สำคัญที่สุดก็คือใจของเด็กๆ นั่นเอง เด็กๆ เคยถวายใจให้กับพระเจ้าหรือไม่? การถวายใจคือการยอมให้พระเจ้าเข้ามาอยู่ในใจของเรา เชื่อฟังและทำตามคำสั่งสอนของพระองค์ ถ้าเด็กคนไหนยังไม่เคยมอบใจให้พระเจ้าวันนี้เด็กๆ สามารถมอบใจให้พระเจ้าได้ แล้วเด็กๆ จะได้ชีวิตใหม่ในพระเจ้า (อธิษฐานเผื่อเด็กที่พร้อมจะต้อนรับพระเจ้า)

การนำไปประยุกต์ใช้

ครอบครัวของบิกมีฐานะค่อนข้างยากจน บ้านของบิกหลังเล็กๆ อยู่ในย่านชุมชนแออัด บิกเรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่ง เพื่อนๆ ในห้องมักจะล้อเลียนที่บิกยากจน แต่บิกรักพระเจ้าและอธิษฐานกับพระเจ้าทุกวัน ปกติบิกจะได้ตั้งใจไปโรงเรียนวันละ 5 บาทเพื่อเป็นค่าข้าวและขนม วันหนึ่งบิกเห็นไก่เพื่อนในห้องนั่งร้องไห้ บิกจึงเข้าไปถามปรากฏว่าตั้งค้แม่ให้ไก่มากเกินไป ข้าวนั้นหายไป ไก่ไม่รู้จะทำอย่างไรเพราะไม่มีเงินจะซื้อข้าวกลางวันกิน บิกส่งสารไก่จึงได้ให้เงิน 5 บาทของตัวเองกับไก่ เพื่อให้ไก่ไปซื้อข้าวกิน เมื่อไก่ซื้อข้าวมาแล้วไก่ก็แบ่งให้บิกกินด้วยทั้งสองกินข้าวด้วยกันอย่างเอร็ดอร่อย ตั้งแต่นั้นมาทั้งสองก็เป็นเพื่อนรักกันต่างคนต่างช่วยเหลือกัน บิกขอบคุณพระเจ้าที่**ให้บิกมีเงิน 5 บาท**และบิกได้ให้เงินทั้งหมดที่เขามีเมื่อเพื่อนเดือดร้อน แต่วันนี้เงิน 5 บาทนั้นทำให้บิกได้เพื่อนที่แสนดีมาหนึ่งคน

คำถามทบทวน

1. พระเยซูไปนมัสการพระเจ้าที่ไหน? (พระวิหาร)
2. ทำไมพระเยซูจึงหยุดอยู่ที่ตู้ถวายเงิน? (เพื่อดูการถวายของผู้คน)
3. พระเยซูเห็นใครกำลังถวายเงินใส่ตู้? (เศรษฐีกับหญิงหม้าย)
4. ใครที่ถวายมากกว่า? (หญิงหม้าย)
5. เด็ก ๆ คิดว่าเราจะถวายอะไรให้กับพระเจ้าได้บ้าง? (ให้เด็กตอบ)

เพลง “ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี”

ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี	ถวายให้เป็นที่พอพระทัย
ถวายพระองค์หมดสิ้นกายใจ	ถวายพระองค์ตลอดไป
(สรรเสริญ , ขอบคุณ)	

เพลง “ลูกไม่มีพระเจ้าอื่นใด”

ลูกไม่มีพระเจ้าอื่นใดเหนือพระองค์
ทรงเป็นจอมราชาอยู่ในใจเรา
ลูกไม่มีพระเจ้าอื่นใดเหนือพระองค์
ให้พระองค์เป็นหนึ่งในทุกๆ สิ่ง
สุดสิ้นหัวใจ สุดสิ้นวิญญาณ สุดสิ้นกำลัง ลูกนั้นจะรักพระองค์ (2 ครั้ง)

กิจกรรมท้ายบท

แจกกระดาษให้กับเด็กคนละ 1 แผ่น

ให้เด็กวาดสิ่งที่เขาคิดว่าจะถวายให้กับพระเจ้า

บทที่ 9 เด็กๆ สามารถถวายเป็นได้ให้กับพระเจ้าได้บ้าง? ถ้านี่ออกแล้วให้เด็กๆ เขียนสิ่งที่เด็กๆ จะถวายให้กับพระเจ้าในกล่องข้อความด้านล่าง

10

คาถาใจร้าย

ข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 18:21-35

ข้อท่องจำ “จงยกโทษให้เขาและเขาจะยกโทษให้ท่าน” ลูกา 6:37

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนให้เด็ก ๆ รู้ว่า ถ้าเราต้องการให้พระเจ้ายกโทษให้เรา เราก็ควรจะยกโทษให้คนอื่นด้วย หนุนใจให้เด็ก ๆ มีใจที่เปิดกว้างต่อผู้อื่นและยกโทษให้ผู้อื่นด้วยความรักของพระเจ้า

ข้อคิดสำหรับครู

การให้อภัยหรือการยกโทษนั้นเป็นความจริงที่ยิ่งใหญ่ ในพระคัมภีร์กล่าวไว้ว่าถ้าเราได้รับการอภัยจากพระเจ้ามาก เราก็พร้อมจะให้ภัยคนอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน เรื่องของคนใช้ใจร้ายนี้เป็นเรื่อง que แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเราต้องการการให้อภัยที่มาจากพระเจ้า เมื่อเราได้รับการอภัยแล้วเราก็ควรจะยกโทษให้ผู้อื่นด้วยแต่สิ่งนี้ก็อาจจะยากเกินกว่าเด็ก ๆ จะทำด้วยตัวเองได้ แต่หากครูสังเกตเห็นว่ามีเด็กคนใดที่ไม่ยอมยกโทษให้ใครก็ให้ใช้เวลาอธิษฐานเผื่อเด็กคนนั้นมาก ๆ เพื่อขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานในใจของเด็กให้เขายอมต่อพระเจ้า

อธิษฐาน

นำเด็กอธิษฐานของการยกโทษสำหรับความผิดที่เขาได้กระทำ อย่าลืมที่จะอธิษฐานขอการยกโทษสำหรับตัวครูเองด้วย (อย่าอธิษฐานเผื่อใครคนใดคนหนึ่งเป็นพิเศษเพราะอาจทำให้เด็กรู้สึกไม่สบายใจได้ แต่ให้อธิษฐานร่วมกัน)

วิธีสอนข้อท่องจำ

ให้เด็กยืนแถวตอนเรียงหนึ่งโดยยืนให้ห่างกัน 1 ช่วงแขน จากนั้นให้เด็กคนที่อยู่ท้ายแถวอ่านข้อความจากข้อท่องจำ จากนั้นให้กระซิบบให้เพื่อนคนที่อยู่ด้านหน้าฟัง เมื่อพูดเสร็จคนที่สองก็กระซิบบให้คนถัดไปฟังจนกระทั่งถึงคนสุดท้าย ให้พูดออกมาว่าข้อความนั้นคืออะไร จากนั้นให้เด็กท่องข้อท่องจำพร้อม ๆ กัน

นำสู่บทเรียน

เตรียม กระดาษสี (หรือนิตยสารเก่าฉีกเป็นชิ้นเล็ก ๆ) ปากกาเมจิก กาว กรรไกร ให้เด็ก ๆ วาดรูป ไม้กางเขน จากนั้นทากาวที่ด้านในไม้กางเขนแล้วนำกระดาษที่ฉีกมาติดจนเต็มไม้กางเขน จากนั้นเขียนข้อความ “พระเจ้ายกโทษให้ฉัน ฉันต้องยกโทษให้ผู้อื่นด้วย”

บทเรียนจากพระคัมภีร์

แสดงละคร

ตัวละครมีดังนี้ เปโตร, พระเยซู, คนใช้ 1, ผู้ส่งข่าว, เจ้านาย, คนใช้ 2, เพื่อนของคนใช้คนที่ 2 อาจจะหาผ้ามาแต่งตัวให้เด็ก ๆ เพื่อเพิ่มอรรถรสในการแสดง จากนั้นครูอาจเป็นคนบอกบท พูดให้กับเด็กในขณะที่แสดง เพราะเด็กอาจจำบทไม่ได้

เปโตร: พระเยซูครับ ผมควรจะยกโทษให้กับคนที่ทำผิดกับผมกี่ครั้งดีครับ?

พระเยซู: ไม่ใช่แค่ 7 ครั้งนะแต่เป็น 7 คูณด้วย 70 ครั้ง เราจะเล่าเรื่องหนึ่งให้ฟังเพื่อเจ้าจะได้เข้าใจสิ่งที่เราพูดไป

คนใช้ 1: (เอามือทั้งสองข้างปิดหน้าทำท่าร้องคร่ำครวญ) ชั้นจะทำยังไงดีเนี่ย ชั้นเป็นหนี้เจ้านายมากเหลือเกิน จะเอาเงินไหนไปใช้คืนได้เนี่ย เจ้านายจะต้องจับคนที่ไม่จ่ายหนี้ไปขังคุกแน่ แล้วชั้นคงจะเป็นคนแรกเลยแหละที่โดนขังคุก โอ้ยยยยจะไปบอกเจ้านายยังไงดี

ผู้ส่งข่าว: มาที่นี้หน่อย เจ้านายมีเรื่องจะพูดด้วย

เจ้านาย: เจ้ายืมเงินเราไปมากมาย วันนี้เจ้าจะต้องใช้เงินคืนเราภายในวันนี้

คนใช้ 1: แต่ เจ้านายครับ ผมยังมีเงินไม่พอที่จะจ่ายคืนให้ท่านภายในนี้ครับ

เจ้านาย: จัง ภรรยาและลูกของเจ้าพร้อมทั้งสิ่งของที่มีอยู่ทั้งหมดจะต้องถูกขายเพื่อเจ้าจะได้เอาเงินนั้นมาใช้หนี้เรา

คนใช้ 1: (คุกเข่าลงต่อหน้าเจ้านาย) ไร้ เจ้านายครับ คิดว่าเห็นแก่ผมเถอะครับ ขอเวลาผมสักหน่อยเถอะครับ เดี่ยวผมจะรีบหาเงินมาใช้คืน แต่อย่าทำอย่างนั้นกับลูกและภรรยาผมเลยครับเลย

เจ้านาย: เอาละ เอาละ เจ้าเป็นหนี้เรามากมาย ให้ทำยังไงก็ไม่พอใช้หนี้คืนอยู่ดี เอาเป็นว่าเรายกหนี้ให้เจ้าก็แล้วกัน

คนใช้ 1: (ก้มหัวขอบคุณหลายๆ ครั้ง) ขอบคุณเจ้านายมากครับ ขอบคุณเจ้านายมากครับ

แต่เมื่อเค้าเดินออกมาแล้วพบกับเพื่อนคนใช้อีกคนหนึ่งที่เคยยืมเงินเขาไป เขาก็ตรงเข้าไปบิบบคเพื่อนคนใช้คนนั้น

คนใช้ 1: แก่คิดหนี้ชั้น รีบเอาเงินมาใช้ชั้นเดี๋ยวนี้เลย

คนใช้ 2: ขอเวลาให้ชั้นอีกหน่อยเถอะ เดี่ยวฉันจะหาเงินมาคืนให้

คนใช้ 1: ไม่ได้ชั้นจะจับแกเข้าคุกจนกว่าแกจะใช้หนี้ชั้นหมด

(คนใช้ 1 จับคนใช้ 2 ไปขังคุก)

เพื่อนของคนใช้ 2: เจ้านายครับเรามีเรื่องจะแจ้งเจ้านาย (ทำท่ากระซิบ)

ผู้ส่งข่าวไปพบคนใช้ 1: อยู่นี่เอง เจ้านายอยากจะพบเจ้าอีกครั้งหนึ่ง

เจ้านาย: เจ้าคนใช้ชั่วช้า เรยกหนี้ให้เจ้าหมดแล้ว เจ้าควรจะยกหนี้ให้กับเพื่อนที่เป็นหนี้ เจ้าอยู่เพียงเล็กน้อยด้วย เราเมตตาเจ้าแล้วทำไมเจ้าไม่เมตตาเพื่อนของเจ้า ถ้าอย่างนั้นเราจะจับเจ้าขังคุกจนกว่าเจ้าจะใช้หนี้เราหมดเช่นกัน

(จับคนใช้ 1 ไปขังคุก ให้คนใช้ 1 ทำหน้าเศร้าๆ)

พระเยซู: พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์จะทรงกระทำแก่คนที่ไม่ยอมยกโทษให้แก่ พี่น้องด้วยใจกว้างขวางเช่นกัน เพราะว่าพระเจ้ายกโทษเราแล้ว เราควรจะยกโทษให้ผู้อื่นด้วย ยกโทษให้โดยไม่ต้องนับว่ากี่ครั้งแล้ว แต่ให้ยกโทษทุกครั้ง

ยกโทษหาความว่าอย่างไร? (ให้เด็กตอบ) การยกโทษหมายความว่า “ไม่คิดถึงเรื่องนั้นอีกต่อไป” พระเจ้าทรงทำเช่นนั้นเมื่อเราขอให้พระองค์ยกโทษให้ ดังนั้น เมื่อมีใครทำผิดต่อเรา พระเจ้าบอกให้เรายกโทษให้เขาเหมือนกับที่พระองค์ทรงยกโทษให้เรา ถ้าเรายกโทษให้คนอื่นเหมือนกับที่พระเจ้ายกโทษให้เรา เราก็ต้องไม่จำในสิ่งที่คนอื่นทำผิดต่อเรา

ให้เด็ก ๆ ก้มศีรษะและอธิษฐานต่อพระเจ้า หากมีใครที่ทำผิดต่อเรา ขอพระเจ้าช่วยเราให้สามารถยกโทษให้กับเขาเหมือนกับที่พระเจ้าได้ยกโทษให้กับเราเสมอ

การนำไปประยุกต์ใช้

ปึก มีเสื้อผ้าสวย ๆ เยอะวันหนึ่งป่าพาลานสาวอีกคนมาอยู่ด้วยชื่อฝ้าย เมื่อมาอยู่ใหม่ๆ ฝ้ายเห็นปึกใส่เสื้อผ้าสวย ๆ ฝ้ายก็รู้สึกอิจฉา ฝ้ายจึงได้ขโมยเสื้อผ้าของปึกไปซ่อน ปึกรู้ความจริงแต่ก็ไม่นึกโกรธฝ้ายแถมยังเลือกเสื้อผ้าของเธอที่สวยงาม ๆ ไปให้ฝ้ายด้วยเพื่อฝ้ายจะได้แต่งตัวสวย ๆ เหมือนกัน ฝ้ายเสียใจที่ตัวเองคิดไม่ดีกับปึก จึงได้นำชุดไปคืนปึกพร้อมกับสารภาพตั้งแต่นั้นมาฝ้ายก็ไม่เคยอิจฉापึกหรือใคร ๆ อีกเลย

คำถามทบทวน

1. คนใช้ติดหนี้อะไรเจ้านาย? (เงินจำนวนมากขนาดที่เขาไม่มีทางใช้หนี้ได้หมด)
2. เจ้านายให้คนใช้ ใช้หนี้ด้วยวิธีใด? (นำภรรยาและบุตรและสิ่งของที่มิไปขาย)
3. เมื่อคนใช้อ่อนวอนขอผ่อนผันการใช้หนี้เจ้านายทำอย่างไร? (ยกหนี้ให้)
4. เมื่อคนใช้ไปเจอเพื่อนคนใช้ที่เป็นหนี้เขา เขาทำอย่างไรกับเพื่อนคนนั้น? (บีบบังคับให้ใช้หนี้เดี๋ยวนั้นเมื่อเพื่อนไม่มีก็จับขังคุก)
5. ทำไมเราจึงต้องยกโทษให้คนอื่น? (เพราะพระเจ้ายกโทษให้เรา)
6. การยกโทษหมายความว่าอะไร? (ไม่คิดถึงเรื่องนั้นอีกต่อไป)

เพลง “ขอโทษ”

เพื่อนจำฉันมาขอโทษ	อย่าโกรธไปเลยคนดี
เพื่อนจำฉันมาคืนดี	ขอโทษที่ทำผิดไป
อย่าเคืองแค้นเลยนะเธอ	นะเธอโปรดให้อภัย
เรามาคบกันใหม่	ฉันเสียใจเรื่องที่ผ่านมา
อภัยเถอะนะเธอ	ไม่ใจเก เกเรอีกแล้วหนา
จะรักเธอเท่าฟ้า	นะเรามาคืนดีกัน

บทที่ 10 ให้ความรู้ ทัศนภาพทั้ง 4 ออกมา จากนั้นตัดใหม่พรมมาหาภาวหรือติดสก็อตเทป
ที่ด้านหลังภาพ แล้วนำไปติดที่ด้านหลังกล่องข้อความ

จงยกโทษให้เขา และเขาจะยกโทษให้ท่าน

จงยกโทษให้เขา และเขาจะยกโทษให้ท่าน

ข้อพระคัมภีร์   มัทธิว 19:16-30   ลูคา 18:18-30   มาระโก 10:17-31

ข้อท่องจำ   “เราจะปรนนิบัติพระเจ้า”   โยชูวา 24:15

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนให้เด็กๆ รู้ว่าการรับใช้พระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่เราควรจะทำและเปิดโอกาสให้เด็กได้รับใช้พระเจ้า

ข้อคิดสำหรับครู

เรื่องของเศรษฐีหนุ่มเป็นเรื่องหนึ่งที่น่าเสียใจมากที่สุด พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงชายหนุ่มที่แข็งแรง กล้าหาญ มีความหวังที่จะทำงานใหญ่ให้สำเร็จ พระเยซูบอกกับเขาเรื่องความรัก เรื่องทรัพย์สมบัติในสวรรค์และการเป็นสาวกของพระองค์ แต่เมื่อถึงเวลาที่เศรษฐีหนุ่มคนนี้ต้องเลือก เขากลับหันหน้าหนีไปพร้อมกับความทุกข์ใจเพราะเขาเลือกทางผิด เราจึงไม่ได้ยินเรื่องของเขาก่อนในพระคัมภีร์

เมื่อสอนเด็กเรื่องการรับใช้ ครูควรจะเริ่มต้นด้วยการสร้างภาระใจให้กับเด็กๆ ที่จะเข้าส่วนรับใช้ด้วยสิ่งที่มีอยู่และชี้ให้เห็นว่าด้วยสิ่งที่มีเราสามารถช่วยงานของพระเจ้าได้และสิ่งนี้ทำให้เขาได้เข้าส่วนในแผ่นดินสวรรค์และทำให้เขาได้รับความสุขใจด้วย

อธิษฐาน

นำเด็กอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าที่เรามีโอกาสได้รับใช้พระองค์

วิธีสอนข้อท่องจำ

สอนเด็กๆ ท่องข้อท่องจำ จากนั้นให้เด็กๆ ใส่ชื่อตัวเองแทนคำว่า “เรา” และต่อท้ายประโยคด้วยสิ่งที่เด็กๆ คิดว่าจะทำเพื่อปรนนิบัติพระเจ้า เช่น อ้อยจะปรนนิบัติพระเจ้าด้วยการเชื่อฟัง เป็นต้น

นำสู่บทเรียน

เขียน “มีใครบ้างที่สามารถรับใช้พระเจ้าได้” บนกระดาน จากนั้นให้เด็กๆ ช่วยกันเสนอ (ในขณะที่เด็กเสนอให้ครูเขียนสิ่งที่เด็กๆ พูด) เราจะเห็นว่าไม่ว่าจะเป็นใคร ทำอาชีพอะไร อายุเท่าไร ก็สามารถรับใช้พระเจ้าได้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

การมีสิ่งของหรือทรัพย์สินสมบัติมากๆ จะทำให้เรามีความสุขที่แท้จริงได้หรือไม่? ไม่ได้แน่นอน ถึงแม้ว่าสิ่งของนั้นๆ จะให้ความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิตอยู่ในโลกนี้ก็ตาม แต่การมีสิ่งของมากๆ หรือมีเงินทองมากๆ ก็ไม่ได้ทำให้เรามีความสุขที่แท้จริง พระเยซูสอนเรื่องของเศรษฐีหนุ่มที่ร่ำรวยแต่ไม่มีความสุข เขาต้องการบางอย่างไม่ใช่สิ่งของเขาต้องการชีวิตนิรันดร์ เขารู้ว่าความร่ำรวยนั้นไม่สามารถให้ชีวิตนิรันดร์กับเขาได้แต่เขาเคยได้ยินว่ามีผู้ให้ชีวิตนิรันดร์กับเขาได้ เขาจะรับชีวิตนิรันดร์ได้อย่างไร? (ให้เด็กตอบ) พระเยซูเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่จะให้ชีวิตนิรันดร์ได้ (แสดงภาพ 11-1) วันหนึ่งเศรษฐีหนุ่มคนนี้ไปพบพระเยซู ถามว่า “ท่านอาจารย์ ผมจะต้องทำอะไรบ้างจึงจะได้ชีวิตนิรันดร์?”

พระเยซูตอบว่า “ท่านรู้จักบัญญัติของพระเจ้าที่ว่า อย่าพูดปด อย่าฆ่าคน อย่าขโมย จงให้เกียรติ พ่อแม่และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”

เขาตอบว่า “ผมทำทุกอย่างที่อาจารย์บอกมาตั้งแต่เด็กแล้ว ยังขาดอะไรที่ผมต้องทำอีกบ้าง?”

เศรษฐีหนุ่มคนนี้มีท่าทีกระตือรือร้นที่จะทำตามทุกอย่างที่พระเจ้าสั่งไว้ แต่พระเยซูมองดูเขาแล้วรู้ว่าเขากำลังคิดอะไรในใจ พระองค์จึงพูดต่อว่า

“มีสิ่งหนึ่งที่ท่านต้องทำคือจงไปขายทุกอย่างที่ท่านมีอยู่ นำไปแจกให้คนยากจนและตามเรามา”

เนื่องจากพระเยซูสามารถให้ชีวิตนิรันดร์กับเขาได้ เขาจึงคิดติดตามพระองค์แต่ต้องการมีทุกสิ่งทุกอย่างด้วย (แสดงภาพ 11-2) เขาไม่อยากจะให้สิ่งของที่มีกับคนจนเพราะรู้สึกเสียดาย ดังนั้น เขาจึงต้องเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง เขาสามารถเลือกที่จะติดตามพระเยซูโดยขายสิ่งของทั้งหมดไปแจกจ่ายแก่คนยากจน หรือเป็นคนร่ำรวยแต่ไม่มีพระเยซู

คำถาม เด็กๆ คิดว่าเศรษฐีหนุ่มคนนี้จะเลือกอะไร? (ให้เด็กตอบ)

แน่นอน (แสดงภาพ 11-3) เขาเลือกทรัพย์สินสมบัติซึ่งไม่ได้ช่วยให้เขามีความสุขเลย แต่เขาก็เลือกสิ่งนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นการเลือกที่ไม่ถูกต้อง

ทำไมการเลือกของเขาจึงไม่ถูกต้อง? เพราะเขามีเพียงทรัพย์สินสมบัติแต่ไม่มีชีวิตนิรันดร์ และเขาก็เลือกที่จะไม่รับใช้พระเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเสียใจมาก

เราทุกคนก็ต้องเลือกและตัดสินใจว่า จะมีทุกอย่างที่ตนเองต้องการเพื่อตนเองและไม่รับใช้พระเยซูหรือเลือกเอาพระเยซู การเลือกนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความจน ความร่ำรวย อายุมาก หรืออายุน้อย ทุกคนต้องเลือกเหมือนกันคือ เลือกว่าจะติดตามพระเยซูหรือไม่?

การนำไปประยุกต์ใช้

อ้อด ไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ อ้อดมักบ่นเสมอว่าไม่สนุกเลยเพราะเขาไม่มีเพื่อนเล่นในชั้นเรียนว่ามีเด็กไม่กี่คนเอง อ้อดบ่นแบบนี้เสมอ

วันหนึ่งครูวิทโบสถ์สอนเรื่องการประกาศข่าวประเสริฐ อ้อดรู้สึกขบขันจึงอธิษฐานกับพระเจ้า ขอพระเจ้าช่วยให้อ้อดมีความกล้าที่จะบอกเพื่อนๆ ให้รู้จักกับพระเยซู ตั้งแต่อ้อดเริ่มบอกเพื่อนๆ ทุกวันอาทิตย์ก็มีเด็กเพิ่มมากขึ้น อ้อดไม่เหงาอีกต่อไปแล้ว อ้อดมีความสุขด้วยที่มีเพื่อนเล่น ในที่สุดพระเจ้าก็ตอบคำอธิษฐานของอ้อด

คำถามทบทวน

1. ใครมาหาพระเยซูและถามว่าจะมีชีวิตนิรันดร์ได้อย่างไร? (เศรฐฐีหนุ่ม)
2. พระเยซูบอกให้เศรฐฐีหนุ่มทำอะไร? (ขายทุกอย่างที่มีแล้วแจกจ่ายเงินให้คนจน)
3. เขาตัดสินใจเลือกทำอะไร? (เก็บทรัพย์สมบัติไว้และไม่ติดตามพระเยซู)
4. เราควรจะทำอะไร? (รับใช้พระเยซู)

เพลง “ฉันตัดสินใจแล้ว”

ฉันตัดสินใจแล้ว จะตามพระเยซู
ฉันตัดสินใจแล้ว จะตามพระเยซู ไม่หันกลับเลย ไม่หันกลับเลย
แม้ใครไม่ไปด้วย ฉันก็จะตามไป
แม้ใครไม่ไปด้วย ฉันก็จะตามไป ไม่หันกลับเลย ไม่หันกลับเลย

กิจกรรมท้ายบท

แจกกระดาษให้เด็ก ๆ จากนั้นให้เด็กวาดภาพสิ่งที่เขาจะทำได้เพื่อปรนนิบัติพระเจ้า จากนั้นเขียนข้อท่องจำด้านล่างภาพ “เราจะปรนนิบัติพระเจ้า” โยชูวา 24:15

๐๘

เสียดาย ทั้งไม่ลง

บทที่ 11 ให้เด็ก ๆ วาดภาพในหัวข้อ “ฉันจะปรนนิบัติพระเจ้า” โดยวาดภาพสิ่งที่เด็ก ๆ จะทำเพื่อเป็นการปรนนิบัติพระเจ้า

“ฉันจะปรนนิบัติพระเจ้า” โยชูวา 24:15

ข้อพระคัมภีร์   มัทธิว 24:36-77   ยอห์น 14:1-6

ข้อท่องจำ   “เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่องค์พระผู้เป็นเจ้า ของท่านจะเสด็จมาเวลา ไหน”   มัทธิว 24:42

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนให้เด็ก ๆ รู้ว่า พระเยซูจะเสด็จกลับมาและรับผู้ที่ติดตามพระองค์กลับไปอยู่กับพระองค์บนสวรรค์ในไม่ช้า และให้ เด็ก ๆ ทุกคนเตรียมพร้อมเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา

ข้อคิดสำหรับครู

เมื่อเด็ก ๆ ได้ยินเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซู การถูกเรียกขึ้นไป   เด็ก ๆ คงจะตกใจกลัว ตื่นเต้น หรืออาจจะสับสน สับสนว่าเราต้องสอนให้เด็ก ๆ รู้ว่าเรื่องนี้เป็นความจริงที่เขาควรจะรู้   คุณครูต้องไวต่อปฏิกิริยาของเด็ก ๆ ด้วย พยายาม หนุนใจกระตุ้นให้เด็ก ๆ รับรู้ในแง่ของการชื่นชมยินดีและกระตือรือร้นต่อเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

ยิ่งกว่านั้นคุณครูจะต้องหนุนใจให้เด็ก ๆ เตรียมพร้อมเพื่อการเสด็จกลับมาของพระเยซู โดยเน้นเรื่องของความรอดและการมีชีวิตในทางที่พระเจ้าพอพระทัย พระเยซูทรงยกโทษให้ ทรงรัก และต้องการให้ทุกคนได้รับความรอดได้รับชีวิตนิรันดร์ ไป อยู่สวรรค์กับพระองค์

ใช้เวลาคุยกับเด็ก ๆ ในเรื่องชีวิตนิรันดร์ ทำความเข้าใจกับเด็ก ๆ ว่าชีวิตบนโลกนี้ก็เหมือนกับการเดินทางไปท่องเที่ยว ไม่นาน เราก็ต้องกลับบ้านซึ่งบ้านของเราคือสวรรค์นั่นเอง   ที่นั่นดีกว่าที่เที่ยวยั่วครวญมาก ๆ

อธิษฐาน

นำเด็ก ๆ อธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับการเสด็จมาในโลกนี้เพื่อมารับผู้เชื่อทุกคน สรรเสริญพระเจ้าที่จัดเตรียมให้เราได้รับความรอดโดยทางพระเยซูและได้รับชีวิตนิรันดร์

วิธีสอนข้อท่องจำ

ให้เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงสลับกันพูดทีละประโยค เมื่อเด็ก ๆ เริ่มท่องได้แล้ว ให้เด็ก ๆ นั่งเป็นวงกลม จากนั้นวางขวดไวตรงกลางวง หมุนขวด เมื่อขวดหยุดปากขวดชี้ไปทางใดก็ให้คนนั้นท่องประโยคแรก จากนั้นหมุนขวดต่อ คนต่อไปก็ท่องประโยคถัดจากคนแรก เล่นต่อไปเรื่อยๆ (หากกลุ่มใหญ่ อาจหาวัตถุที่ใหญ่กว่าขวดเพื่อจะมองเห็นได้ง่ายขึ้น)

นำสู่บทเรียน

“ไปเที่ยวกันเถอะ” ให้เด็ก ๆ บอกว่าสถานที่ ๆ เขาอยากไปเที่ยวและให้บอกสิ่งของที่เขาจะต้องเตรียมไปด้วยเมื่อไปเที่ยวที่นั่น โดยสิ่งของที่ให้นำไปด้วยต้องขึ้นต้นด้วยตัวอักษรเดียวกันกับสถานที่ ๆ เขาจะไป (หากยากเกินไปสำหรับเด็กบางคน อาจให้เด็ก ๆ บอกเพียงสถานที่และสิ่งของก็ได้)

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ใครสามารถเล่าเรื่องในอาถรรพ์สร้างเรือได้บ้าง? (ให้อาสาสมัครออกมาเล่าย่อๆ) ขณะที่โนอาห์กำลังต่อเรือตามที่พระเจ้าสั่งคนในเมืองนั้นยังคงทำบาปอยู่เรื่อยๆ โดยไม่นึกถึงภัยที่จะเกิดขึ้น เมื่อโนอาห์สร้างเรือเสร็จเด็ก ๆ จำได้ไหมว่ามีใครบ้างที่รอดจากเหตุการณ์น้ำท่วมโลกในตอนนั้น (ให้เด็กตอบ) (แสดงภาพ 12-1) มีแต่ครอบครัวของโนอาห์เท่านั้นที่รอดรวมทั้งสัตว์ที่เขาพาขึ้นไปบนเรือด้วย เพราะคนอื่น ๆ ไม่เชื่อว่าจะเกิดน้ำท่วมโลกและทำบาปมาก เมื่อน้ำท่วมก็สายเกินกว่าที่จะกลับใจมาเชื่อพระเจ้าทัน

พระเยซูใช้เรื่องของโนอาห์เพื่อเป็นตัวอย่างเพื่อบอกสาวกเรื่องการเสด็จกลับมาครั้งที่ 2 ของพระองค์ พระเยซูบอกว่า ไม่มีสักคนที่จะรู้ว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาเมื่อไหร่ มีเพียงพระบิดาเท่านั้นที่รู้และจะมีบางคนที่ไม่พร้อมเมื่อพระองค์กลับมา พระองค์บอกต่อไปว่า มี 2 คนทำงานอยู่ในทุ่งนา คนหนึ่งจะถูกเรียกไปแต่อีกคนหนึ่งจะถูกทิ้งไว้ในทุ่งนา หญิง 2 คนกำลังเตรียมอาหารอยู่ เมื่อพระเยซูมาคนที่เชื่อพระเจ้าและเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวของพระเจ้าจะได้ไปสวรรค์กับพระองค์ อีกคนหนึ่งก็จะถูกทิ้งไว้

ถ้ายามเฝ้าประตูรู้ว่าโมยจะมาตอนไหน เขาควรจะเตรียมตัวพร้อมไหม? แต่จริงๆ แล้วเขาไม่มีทางรู้เลยเขาจึงต้องเตรียมตัวให้พร้อมตลอดเวลา เขาต้องเฝ้าระวังอยู่

เราไม่ต้องตกใจกลัวเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซูเพราะจะเป็นสิ่งที่น่าชื่นชมยินดีสำหรับคนที่เตรียมพร้อมและจะเป็นสิ่งที่น่าเสียใจกับคนที่ไม่เตรียมพร้อม เขาจะรู้ว่าสายเกินไปเสียแล้วที่จะขอให้พระเยซูยกโทษให้ เด็ก ๆ อยากเป็นคนใดที่เตรียมพร้อมเมื่อพระเยซูกลับมาหรือไม่? (ให้เด็ก ตอบ)

เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาพระองค์จะรับคนที่เชื่อไปไหน? (ให้เด็กตอบ) พระองค์บอกว่า (แสดงภาพ 12-2) พระองค์ได้เตรียมที่ให้เราแล้วในสวรรค์ ในสวรรค์มีที่มากมายที่พระองค์เตรียมไว้ ซึ่งพระองค์เคยบอกไว้ว่า

(แสดงภาพ 12-3) “เราจะกลับไปเตรียมที่สำหรับท่านแล้วเราจะกลับมาอีก กลับมารับท่านทั้งหลาย เพื่อที่เราจะอยู่ที่ไหนท่านทั้งหลายจะได้อยู่ที่นั่นด้วย” ยอห์น 14:3

พระองค์ต้องการให้เราอยู่ในสวรรค์กับพระองค์ เด็ก ๆ อยากจะไปอยู่กับพระเยซูในสวรรค์ไหม? (ให้เด็กตอบ)

เราจะต้องเตรียมพร้อมอย่างไร? สิ่งแรกเราต้องต้อนรับพระเจ้าเข้ามาเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดก่อน เพราะพระองค์เป็นผู้ที่จะนำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร์

ถ้าเราเตรียมพร้อมแล้วเราก็ไม่ต้องกังวลอีกต่อไปว่าในวันที่พระเยซูเสด็จกลับมาเราจะได้ไปกับพระองค์หรือไม่ ไม่มีใครรู้ว่า พระเยซูจะกลับมาเมื่อไหร่ แต่ที่แน่ ๆ เราบู๊วว่าเวลานั้นจะเป็นเวลาที่น่าตื่นเต้นมากที่สุดของคริสเตียน (แสดงภาพ 12-4) บ้านของพระเยซูอยู่บนสวรรค์ซึ่งเป็นสถานที่ ๆ ดีกว่าบนโลกนี้เยอะมาก ที่นั่นจะมีแต่ความชื่นชมยินดี สันติสุข ดังนั้นเราต้องเตรียมพร้อมเสมอเพื่อรอการเสด็จกลับมาของพระเยซู

การนำไปประยุกต์ใช้

เปรี๊วเป็นเด็กซุกซน เมื่อคุณพ่อคุณแม่ไม่อยู่เปรี๊วมักจะเล่นซุกซนเสมอ เธอชอบแก๊งส์ตีวเลียงและชอบแอบไปกินขนมและเที่ยวตามซอกซอยอยู่บ่อย ๆ วันนี้คุณพ่อคุณแม่ต้องออกไปข้างนอกและได้บอกว่ำห้ามไม่ให้เปรี๊วออกไปเล่นนอกบ้านเพราะอันตราย ถ้าพ่อกับแม่กลับมาไม่เห็นเปรี๊ว เปรี๊วจะต้องถูกลงโทษ แต่เปรี๊วก็แอบออกไปจนได้ตอนที่พ่อกับแม่ไม่อยู่ และเปรี๊วตั้งใจว่าจะกลับมาบ้านก่อนที่พ่อกับแม่จะกลับมา แต่ปรากฏว่ำวันนี้พ่อกับแม่กลับมาก่อนเวลาและพามาถึงบ้านก็ไม่เจอเปรี๊ว เมื่อเปรี๊วกลับมาถึงบ้านจึงถูกคุณพ่อคุณแม่ลงโทษ ด้วยการไม่ให้ออกไปนอกบ้านและงดกินขนมตลอดสัปดาห์นี้

คำถามทบทวน

1. ใครที่รู้ว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาครั้งที่ 2 ตอนไหน? (พระเจ้าพระบิดาผู้เดียวที่รู้)
2. พระเยซูจะรับคริสเตียนไปที่ไหน? (สวรรค์)
3. เราจะเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาของพระเยซูได้อย่างไร? (รับเชื่อและดำเนิน ชีวิตตามคำสอนของพระเจ้า)
4. พระเยซูบอกอะไรกับเราจากพระธรรมมัทธิว 24:42? (จงเฝ้าระวังอยู่)

เพลง “โฮซันนา โฮซันนา”

โฮซันนา โฮซันนา โฮซันนา โฮซันนา

องค์พระเยซูจะเสด็จมาอีกที ด้วยรัศมียิ่งใหญ่และเกรียงไกร

โคกเค็ร่าไม่มี สุขชีวีแสนชื่นใจ

ที่พระเจ้าไถ่เราสู่วิมาน

กิจกรรมท้ายบท

เตรียม กระดาษแข็ง, ปากกาเมจิก, สี

แจกกระดาษแข็งให้เด็ก จากนั้นให้วาดนาฬิกาข้อมือ ที่หน้าปัดเขียนคำว่า “จง” “เฝ้า” “ระวัง” “อยู่” ให้เด็ก ๆ ระบายสีตามที่ชอบ ตัดตรงเส้นตรงที่สายเพื่อจะนำปลายสายอีกด้านมาร้อยแล้วใส่ที่ข้อมือ

บทที่ 11 ให้เด็กๆ เขียนตัวเลขบนหน้าปัดเวลา นาฬิกาไม่มีเข็มนาฬิกา เพราะว่าเราไม่รู้ว่าจะเสด็จมาในเวลาใด ฉะนั้น นาฬิกานี้จะเตือนใจให้เราเตรียมพร้อมไว้เสมอ

จงเฝ้าระวังอยู่
พระเยซูจะเสด็จกลับมา

“จงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่าจะเสด็จมาเมื่อไร” มัทธิว 24:42

13

พระเยซูสอนบทเรียน

ข้อพระคัมภีร์   มัทธิว 4:12-17   มาระโก 1:14-15

ข้อท่องจำ   “จงกลับใจเสียใหม่และเชื่อข่าวประเสริฐ”   มาระโก 1:15

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อทบทวนคำสอนของพระเยซูที่ได้เรียนมาแล้วทั้ง 12 บท และหนุนใจให้เด็กๆ ประพฤติตามสิ่งที่ได้เรียน

ข้อคิดสำหรับครู

การทบทวนไม่ใช่การสอนซ้ำอีกครั้งแต่เป็นการเตือนความจำและเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกซึ่งความเข้าใจในสิ่งที่เขาได้เรียน
รู้มา คุณครูควรเตรียมอุปกรณ์บางอย่างที่ใช้ในบางบทเรียน เช่น รูปภาพ เพื่อจะช่วยกระตุ้นความจำของเด็ก ในบทนี้ควร
ใช้วิธีพูดคุยหรือถามตอบ เพื่อให้เด็กได้ตอบ ครูไม่ควรพูดอยู่คนเดียว

อธิษฐาน

นำเด็กๆ อธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับความรักความเมตตาของพระองค์ ขอพระเจ้าช่วยเราให้กระทำตามคำสอนของพระ
เยซูมากขึ้นทุกวัน

วิธีสอนข้อท่องจำ

ให้เด็กๆ พูดข้อท่องจำที่เด็กๆ จำได้จากบทเรียนทั้ง 12 บท ใครจำข้อไหนได้ก็ให้ยื่นพูด อาจจะให้ลูกอมเป็นรางวัล

บทเรียนจากพระคัมภีร์

หลังจากที่พระเยซูรับบัพติศมาในน้ำพระองค์ก็เริ่มทำงานคือออกไปประกาศ สั่งสอน บอกให้คนกลับใจเสียใหม่และเชื่อข่าวประเสริฐ เด็กๆ ได้เรียนคำสอนต่างๆ ของพระเยซูไปแล้วถึง 12 เรื่อง ด้วยกัน ซึ่งเป็นเรื่องที่พระเยซูสอนเราให้รู้จักการเชื่อในพระองค์ พระองค์ทรงยกโทษให้ ทรงประทานชีวิตนิรันดร์ และการที่เราจะได้ไปอยู่บนสวรรค์กับพระองค์ บทเรียนวันนี้แบ่งเป็น 3 ตอนด้วยกัน

ตอนที่ 1

เขียนคำถามทบทวนจากทุกบทเรียนใส่กระดาษข้อละ 1 แผ่น จากนั้นนำใส่กล่องรวมกัน แบ่งเด็กเป็น 2 กลุ่ม ให้ตัวแทนกลุ่มละ 1 คนออกมาแล้วหยิบคำถาม เมื่อครูถามคำถามเพื่อนๆ ในกลุ่มสามารถช่วยกันตอบได้ ตอบถูกได้คะแนน ถ้าทั้งทีมตอบผิดอีกทีมจะได้สิทธิ์ในการตอบ ถ้าอีกทีมตอบถูกก็ได้คะแนน

ตอนที่ 2

เลือกบทเรียนหนึ่งเรื่องเพื่อมาแสดงละคร โดยเรื่องใดที่ครูเลือกควรเตรียมอุปกรณ์หรือเครื่องแต่งกายมาด้วย แล้วให้เด็กเล่นละครร่วมกัน

ตอนที่ 3

ต่อเรื่องให้จบ ให้ครูทำสรุปแต่ละบทสั้นๆ เอาแต่ประเด็นสำคัญของบท แล้วครูเป็นคนเริ่มเล่า เรื่องหรือเนื้อหาของแต่ละบท จากนั้นให้เด็กๆ ค่อยๆ เล่าต่อจนจบประเด็นของบทนั้น หรือครู อาจจะพูดไปแล้วถามไปเรื่อยๆ เพื่อให้เด็กตอบต่อ

สุดท้ายในตอนสรุป คุณครูควรเป็นผู้สรุปและให้เด็กๆ ท่องจำพร้อมกัน พร้อมทั้งแนะนำให้เด็กๆ รู้ว่าเขาสามารถจะไปบอกคนอื่นให้มารู้จักพระเยซูได้ จากนั้นอธิษฐานขอการทรงนำจากพระเจ้าให้เด็กๆ มีความกล้าหาญในการเป็นพยานและประพฤติตามคำสอนที่เรียนมาแล้วนั้น